



Tematiskt faktablad

Gemenskapsformgivningar

En formgivning är en immateriell rättighet som skyddar en produkts utseende. Förordning nr 6/2002¹ gav Europeiska unionen ett eget skyddssystem för sådana rättigheter genom att inrätta systemet med gemenskapsformgivningar.

Gemenskapsformgivningen är en enhetlig rättighet med samma verkan i hela Europeiska unionen. Den ger således rättsinnehavaren ensamrätt inom unionen att använda den och att förbjuda tredje man att använda den utan hans samtycke. Skyddstiden är fem år och kan förlängas till högst 25 år.

Registreringen av gemenskapsformgivningar hanteras av Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), som också är behörig att pröva ansökningar om ogiltighetsförklaring av registrerade gemenskapsformgivningar. EUIPO:s beslut kan överklagas till EUIPO:s överklagandenämnder. Europeiska unionens tribunal prövar överklaganden om ogiltighetsförklaring av beslut som fattats av överklagandenämnderna. Tribunalens avgöranden kan överklagas till domstolen. För prövning i domstolen krävs prövningstillstånd. Dessutom kan ogiltighetsförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning begäras på nationell nivå vid en domstol för gemenskapsformgivningar som del av ett genkärsmål i en intrångstalan.

Vidare föreskriver förordning 6/2002 även skydd för oregistrerade gemenskapsformgivningar. De är skyddade under en period på tre år från det att de har offentliggjorts inom Europeiska unionen.

Detta tematiska faktablad ger en översikt över rättspraxis om gemenskapsformgivning.

¹ Rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning (EGT L 3, 2002, s. 1).

INNEHÅLLSFÖRTECKNING²

I. SKYDDSKRAV OCH OGILTIGHETSGRUNDER.....	3
1. Avgränsning av formgivningen	3
a) Krav på återgivning av formgivningen	3
b) Krav på synlighet	4
c) Begreppet ”produkt” och innebörden av beskrivningen.....	5
2. Nyhet	6
3. Särprägel	7
a) Bedömningskriterier	7
b) Industrisektorn för den berörda produkten	9
c) Kunnig användare	11
d) Formgivarens frihet.....	13
e) Helhetsintryck	16
4. Tillgängliggörande för allmänheten	18
a) Bedömningskriterier	18
b) Presumption om tillgängliggörande för allmänheten	20
c) Bevis på tillgängliggörande för allmänheten	21
d) Nyhetsfrist.....	24
5. Formgivning som utgör en del av en sammansatt produkt.....	24
a) Skyddskrav.....	24
b) Reparation av en sammansatt produkt.....	27
6. Formgivningar betingade av teknisk funktion och formgivningar för mekaniskt sammanfogande delar	28
7. Konflikt med en tidigare formgivning	31
8. Användning av ett särskiljande kännetecken i en senare formgivning	33
9. Otillåten användning av ett upphovsrättsligt skyddat verk	35
II. RÄTTIGHETER KNUTNA TILL GEMENSKAPSFORMGIVNINGAR	37
1. Äganderätt till formgivning	37
2. Effekter av rätten till en formgivning.....	38
III. FÖRFARANDE OCH RÄTTEGÅNG.....	41
1. Ansökan om och förfarande för registrering – Referensdag för prövningen.....	41
2. Ansökan och förfarande om ogiltighetsförklaring	41
a) Upptagande till prövning av en ansökan om ogiltighetsförklaring.....	41
b) Föremålet för en ansökan om ogiltighetsförklaring	42
c) Omfattning av prövningen av en ansökan om ogiltighetsförklaring	43
d) Bevisning som inte getts in i tid	44
e) Bibehållande i ändrad form	45
3. Talan vid unionsdomstolen: domstolskontrollens omfattning.....	47

² Denna innehållsförteckning följer till största delen strukturen i avsnittet Gemenskapsformgivning i den systematiska förteckningen över rättsfall.

I. Skyddskrav och ogiltighetsgrunder

1. Avgränsning av formgivningen

a) Krav på återgivning av formgivningen

- [*Dom av den 5 juli 2018, Mast-Jägermeister/EUIPO \(C-217/17 P, EU:C:2018:534\)*](#)³

Mast-Jägermeister SE ansökte om registrering av två gemenskapsformgivningar. Skydd söktes för "bägare", men de återgivningar som getts in visade en bägare och en flaska.

EUIPO ansåg att det inte kunde fastställas någon ansökningsdag för ansökan, eftersom det inte framgick av återgivningen av formgivningen om skydd söktes för bägaren, för flaskan eller för en kombination av båda. Tribunalen ogillade överklagandet av detta beslut.

Domstolen ogillade överklagandet av tribunalens dom och fann att det utifrån återgivningen av formgivningen i registreringsansökan måste vara möjligt att tydligt identifiera formgivningen.

Vad beträffar lydelsen i artikel 36.1 c i förordning nr 6/2002, föreskriver den bestämmelsen att en ansökan om en registrerad gemenskapsformgivning ska innehålla "en återgivning av formgivningen som är lämplig för avbildning". Det ingår i själva begreppet "återgivning" att formgivningen tydligt ska kunna identifieras. Det kan dessutom konstateras att artikel 4.1 e i förordning nr 2245/2002 förvisso inte ställer upp några ytterligare grundkrav än de som anges i artikel 36.1 c i förordning nr 6/2002, men den förstnämnda bestämmelsen anger bland annat att återgivningens kvalitet ska vara sådan att alla detaljer inom sökt skyddsomfång går att urskilja tydligt.

Denna bokstavstolkning bekräftas också av en teleologisk tolkning av artikel 36.1 c i förordning nr 6/2002, då denna ska bidra till ett väl fungerande system för registrering av formgivningar. Kravet på grafisk återgivning har bland annat till syfte att själva formgivningen ska definieras, så att det exakta föremålet för det skydd som den registrerade formgivningen ger innehavaren kan fastställas.

Registreringen av en formgivning i ett offentligt register syftar till att göra formgivningen tillgänglig för behöriga myndigheter och för allmänheten, i synnerhet för ekonomiska aktörer. För det första måste de behöriga myndigheterna kunna få klar och tydlig kännedom om de väsentliga beståndsdelarna av formgivningen, för att därigenom kunna fullgöra sina skyldigheter avseende förhandsgranskningen av registreringsansökningarna, samt offentliggörandet och upprätthållandet av ett väl avpassat och exakt formgivningsregister. För det andra måste de ekonomiska aktörerna klart och tydligt kunna förvissa sig om vilka formgivningar som är registrerade, och vilka registreringsansökningar som faktiska eller potentiella konkurrenter har gett in, varigenom aktörerna kan erhålla relevant information om tredje mans rättigheter. Ett sådant krav syftar till att säkerställa rättssäkerheten för tredje man.

Kravet på att återgivningen inte får innehålla några oklarheter avseende den formgivning registreringsansökan avser motiveras av att det är möjligt att få en rätt till prioritet baserat på

³ Se även dom av den 9 februari 2017, [Mast-Jägermeister/EUIPO \(Bägare\)](#) (T-16/16, EU:T:2017:68).

ansökningsdagen. En otydlig ansökan om registrering skulle medföra en risk för att en formgivning vars skyddsomfång inte är klart avgränsat beviljades en alltför långtgående rätt till prioritet.

Vad slutligen gäller bedömningen i ett sammanhang noterade domstolen att artikel 12.2 i förordning nr 2245/2002 föreskriver att en rättelse av en ansökan om registrering inte får ändra återgivningen av den berörda formgivningen. Detta innebär med nödvändighet att registreringsansökan, innan en ansökningsdag kan fastställas för den, måste innehålla en återgivning som gör det möjligt att fastställa det sökta skyddsomfånget.

Därför måste återgivningen av den formgivning som registreringsansökan avser göra det möjligt att tydligt identifiera formgivningen. Det följer av artikel 46.2 i förordning nr 6/2002 att en ansökan som innehåller brister avseende de krav som anges i artikel 36.1 i samma förordning, vilka inte har avhjälpits inom föreskriven tid, inte behandlas som en ansökan om registrerad gemenskapsformgivning och att det följaktligen inte fastställs en ansökningsdag för den.

b) Krav på synlighet

- [Dom av den 21 september 2017, Easy Sanitary Solutions och EUIPO/Group Nivelles \(C-361/15 P och C-405/15 P, EU:C:2017:720\)](#)⁴

Easy Sanitary Solutions BV var innehavare av en gemenskapsformgivning i form av en duschränna. I-Drain, som efterträdde av Group Nivelles NV, lämnade in en ansökan till EUIPO om ogiltighetsförklaring av den omtvistade formgivningen, bland annat på grund av att den inte uppfyllde nyhetskravet. EUIPO:s överklagandenämnd ansåg att den omtvistade formgivningen hade ny karaktär. Det beslutet ogiltigförklarades av tribunalen.

Domstolen ogillade Easy Sanitary Solutions och EUIPO:s överklaganden. Den fann att en grundläggande förutsättning för skydd är att formgivningen är synlig.

När den som ansöker om ogiltighetsförklaring gör gällande ogiltighet enligt artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002, ankommer det på denne att tillhandahålla uppgifter som visar att den omtvistade formgivningen inte uppfyller kraven i artiklarna 4–9 i nämnda förordning.

Bedömningen av en formgivnings särprägel ska göras i jämförelse med en eller flera specifika, individualiserade, bestämda och identifierade formgivningar bland samtliga de formgivningar som tidigare har gjorts tillgängliga för allmänheten.

Domstolen erinrade om att enligt artikel 3 a i förordning nr 6/2002 avses med en formgivning "en produkts eller en produkt dels utseende som beror av detaljer som finns på själva produkten och/eller i produktens ornament och som särskilt kan vara linjer, konturer, färger, form, ytstruktur och/eller material". Härav följer att inom ramen för regelsystemet i förordning nr 6/2002 är utseendet av avgörande betydelse för en formgivning.

Således är det en grundläggande förutsättning för skydd att en detalj i en formgivning är synlig. Såsom anges i skäl 12 i förordning nr 6/2002 bör skyddet för en formgivning inte utsträckas till att omfatta sådana beståndsdelar som inte syns vid en normal användning av en produkt eller

⁴ Se även avsnitten I.2, "Nyhetskrav", och I.4.a, "Tillgängliggörande för allmänheten: Bedömningskriterier" samt dom av den 13 maj 2015, [Group Nivelles/harmoniseringskontoret – Easy Sanitary Solutions \(Duschränna\)](#) (T-15/13, EU:T:2015:281).

sådana detaljer på en sådan del som inte syns när delen är monterad eller som i sig inte uppfyller kraven på nyhet och särprägel. Detaljer i en formgivning som av dessa skäl inte omfattas av skyddet bör därför inte vägas in när en bedömning görs om andra detaljer av formgivningen uppfyller kraven för skydd.

Av ovanstående följer att EUIPO:s instanser måste ha tillgång till en bild av den tidigare formgivningen som gör det möjligt att utröna hur den produkt som formgivningen ingår i ser ut som en slutlig helhet och att säkert och exakt identifiera den tidigare formgivningen, så att de kan bedöma huruvida den omtvistade formgivningen är ny och särpräglad.

Den som ansöker om ogiltighetsförklaring måste således förse EUIPO med en exakt och fullständig identifiering och återgivning av den påstått tidigare formgivningen, för att visa att den omtvistade formgivningen inte kan registreras på ett giltigt sätt.

c) Begreppet "produkt" och innebörden av beskrivningen

- [Dom av den 13 juni 2017, Ball Beverage Packaging Europe/EUIPO – Crown Hellas Can \(Burkar\) \(T-9/15, EU:T:2017:386\)](#)

Ball Beverage Packaging Europe Ltd var innehavare av en formgivning för burkar som registrerats vid EUIPO enligt förordning nr 6/2002. Annulleringsenheten hade avslagit Crown Hellas Can SA:s ansökan om ogiltighetsförklaring av formgivningen. Det beslutet upphävdes dock av överklagandenämnden, som förklarade att formgivningen var ogiltig på grund av bristande särprägel. Överklagandenämnden tog inte ställning till om formgivningen uppfyllde nyhetskravet.

Detta beslut överklagades till tribunalen, som ogillade överklagandet och lämnade värdefulla klargöranden om arten av förfarandet för registrering av gemenskapsformgivningar, begreppet produkt i den mening som avses i artikel 3 a i förordning nr 6/2002 och innebörden av den beskrivning av den omtvistade formgivningen som ska ges i registreringsansökan enligt artikel 36.3 a i samma förordning.

Tribunalen angav inledningsvis att eftersom frågan vad som utgjorde skyddsomfånget för den omtvistade formgivningen var en del av den materiella prövningen av registreringen av denna formgivning, kunde ett eventuellt ställningstagande av EUIPO i denna fråga under registreringsförfarandet inte vara bindande för överklagandenämnden med hänsyn till att den kontroll som EUIPO gör under detta registreringsförfarande väsentligen är av formell och summarisk art.

Därefter underkände tribunalen anmärkningen att överklagandenämnden hade gjort en oriktig bedömning när den fann att den omtvistade formgivningen, det vill säga återgivningen av tre dryckesburkar i olika storlekar, inte utgjorde en produkt i den mening som avses i artikel 3 a i förordning nr 6/2002. Tribunalen påpekade att en formgivning endast kan bestå av ett enda föremål, eftersom det i nämnda artikel uttryckligen anges att det är fråga om "en produkts" utseende. Dock kan en kombination av artiklar utgöra "en produkt" i den mening som avses i den ovannämnda bestämmelsen, om artiklarna är estetiskt sammanförda, har ett funktionellt samband med varandra och normalt säljs som en enda produkt. Tribunalen fann att det i det

aktuella fallet var uppenbart att de tre burkar som återgavs i den omtvistade formgivningen inte fyllde en gemensam funktion i den meningen att de inte hade en funktion som inte kunde fyllas av var och en av dem separat, såsom är fallet med till exempel bordsbestick eller ett schackbräde och schackpjäser.

Slutligen påpekade tribunalen att en eventuell beskrivning i registreringsansökan inte kan påverka de materiella bedömningarna av huruvida den aktuella formgivningen uppfyller kraven på nyhet och särprägel. Beskrivningen har inte heller någon betydelse för frågan vad som utgör den aktuella formgivningens skyddsomfång, en fråga som obestriddligen är knuten till bedömningarna av om formgivningen uppfyller kraven på nyhet och särprägel.

2. Nyhet

- [Dom av den 21 september 2017, Easy Sanitary Solutions och EUIPO/Group Nivelles \(C-361/15 P och C-405/15 P, EU:C:2017:720\)](#)⁵

I denna dom, vars faktiska och rättsliga bakgrund det har redogjorts för ovan,⁶ konstaterade domstolen, som hade att pröva ett överklagande, att artikel 5.1 b i förordning nr 6/2002 inte gör formgivningens nyhet beroende av vilka produkter den kan införlivas i eller vilka den kan tillämpas på. Domstolen erinrar dessutom om att enligt artikel 10.1 i förordning nr 6/2002 ska en gemenskapsformgivnings skyddsomfång omfatta "varje formgivning" som inte ger en kunnig användare ett annat helhetsintryck.

Det följer vidare såväl av artikel 36.6 i förordning nr 6/2002 som av artikel 19.1 i samma förordning att en registrerad gemenskapsformgivning ska ge innehavaren ensamrätt att använda den aktuella formgivningen i samband med alla slags produkter och inte endast den produkt som anges i registreringsansökan.

En gemenskapsformgivning kan därför inte betraktas som ny om en identisk formgivning har gjorts tillgänglig för allmänheten, även om den tidigare formgivningen skulle vara avsedd att ingå i eller användas för en annan produkt. Den omständigheten att skyddet för en formgivning inte är begränsat till endast de produkter som den är avsedd att ingå i eller användas för medför med nödvändighet att bedömningen huruvida formgivningen ska betraktas som ny inte heller ska vara begränsad till endast de produkterna.

- [Dom av den 6 juni 2013, Kastenholz/harmoniseringskontoret – Qwatchme \(Urtavlor\) \(T-68/11, EU:T:2013:298\)](#)⁷

Qwatchme A/S var innehavare av en gemenskapsformgivning för urtavlor som registrerats vid harmoniseringskontoret (numera EUIPO) enligt förordning nr 6/2002. Överklagandenämnden, som bekräftade annulleringsenhetens beslut, avslog Erich Kastenholz ansökan om

⁵ Se även avsnitten I.1.b, "Avgränsning av formgivningen: Krav på synlighet" och I.4.a, "Tillgängliggörande för allmänheten: Bedömningskriterier", samt dom av den 13 maj 2015, [Group Nivelles/harmoniseringskontoret – Easy Sanitary Solutions \(Duschränna\)](#) (T-15/13, EU:T:2015:281).

⁶ Vad gäller den faktiska och rättsliga bakgrunden till tvisten, se avsnitt I.1.b, "Avgränsning av formgivningen: Krav på synlighet".

⁷ Överklagandet av denna dom ogillades genom beslut av den 17 juli 2014, [Kastenholz/harmoniseringskontoret](#) (C-435/13 P, ej publicerat, EU:C:2014:2124).

ogiltighetsförklaring med motiveringen att den omtvistade formgivningen faktiskt skilde sig från de tidigare formgivningarna på grund av skillnader mellan skivorna.

Tribunalen ogillade överklagandet av överklagandenämndens beslut och fann att de motstående formgivningarna inte var identiska, eftersom deras utseende inte endast skilde sig åt på oväsentliga punkter.

I denna dom behandlades särskilt de krav på nyhet och särprägel som gäller för skydd av gemenskapsformgivningar. Tribunalen påpekade att det framgår av artikel 5.2 i förordning nr 6/2002 att två formgivningar ska anses identiska om deras utseende endast skiljer sig åt på oväsentliga punkter, det vill säga på punkter som inte uppfattas omedelbart och som således inte medför några skillnader, inte ens små, mellan formgivningarna.

E contrario ska det vid bedömningen av huruvida en formgivning uppfyller nyhetskravet prövas om det finns skillnader mellan de motstående formgivningarna som inte är oväsentliga, även om de är små. I detta avseende slog tribunalen fast att ordalydelsen i artikel 6 i förordning nr 6/2002 går längre än den i artikel 5. Det är således möjligt att de skillnader som konstateras mellan de motstående formgivningarna inom ramen för tillämpningen av artikel 5 inte är tillräckliga, särskilt om de är små, för att det helhetsintryck som en kunnig användare får ska kunna anses skilja sig åt i den mening som avses i artikel 6 i förordningen. I ett sådant fall kan den omtvistade formgivningen anses ny enligt artikel 5 i förordning nr 6/2002, men den kommer inte att anses ha särprägel i den mening som avses i artikel 6 i samma förordning.

Eftersom kravet i artikel 6 i förordning nr 6/2002 går längre än kravet i artikel 5 i samma förordning gäller omvänt att skillnaden i helhetsintryck som en kunnig användare upplever, i den mening som avses i artikel 6, enbart kan grunda sig på förekomsten av objektiva skillnader mellan de motstående formgivningarna. Dessa skillnader måste således vara tillräckliga för att nyhetskravet i artikel 5 i förordning nr 6/2002 ska vara uppfyllt.

3. Särprägel

a) Bedömningskriterier

- [Dom av den 19 juni 2014, Karen Millen Fashions \(C-345/13, EU:C:2014:2013\)](#)

Karen Millen Fashions Ltd hade designat en randig blus och en svart stickad topp och saluförde dem i Irland. Dunnes Stores och Dunnes Stores (Limerick) Ltd köpte exemplar av plaggen och lät därefter tillverka kopior av dessa plagg utanför Irland och började sälja dem i sina irländska butiker. Den 2 januari 2007 väckte Karen Millen Fashions talan och yrkade, bland annat, att Dunnes skulle förbjudas att använda formgivningarna och förpliktas att betala skadestånd. Efter att tvisten nått Supreme Court (Högsta domstolen, Irland) begärde den ett förhandsavgörande från EU-domstolen om bedömningen av en gemenskapsformgivnings särprägel.

Domstolen slog fast att artikel 6 i förordning nr 6/2002 ska tolkas så, att för att en formgivning ska anses ha särprägel ska det helhetsintryck som denna formgivning ger en kunnig användare skilja sig från det helhetsintryck en sådan användare ges av en eller flera tidigare formgivningar,

bedömda separat, och inte från det helhetsintryck denne ges av en kombination av enskilda beståndsdelar som kommer från flera tidigare formgivningar.

Eftersom artikel 6 hänvisar till det helhetsintryck som en kunnig användare får av en formgivning som har gjorts tillgänglig för allmänheten ska denna bestämmelse tolkas så, att bedömningen av en formgivnings särprägel ska göras i jämförelse med en eller flera specifika, individualiserade, bestämda och identifierade formgivningar bland samtliga de formgivningar som tidigare har gjorts tillgängliga för allmänheten.

- [*Dom av den 21 november 2013, El Hogar Perfecto del Siglo XXI/harmoniseringskontoret – Wenf International Advisers \(Korkskruv\) \(T-337/12, EU:T:2013:601\)*](#)

El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL, var innehavare av en gemenskapsformgivning för en korkskruv. Wenf International Advisers Ltd ansökte om ogiltighetsförklaring av formgivningen på grund av bristande särprägel. Harmoniseringskontoret (nu EUIPO) biföll ansökan om ogiltighetsförklaring.

Tribunalen ogillade överklagandet och påpekade att en formgivnings särprägel i enlighet med artikel 6 i förordning nr 6/2002 ska prövas genom att jämföra de helhetsintryck som en kunnig användare får av de motstående formgivningarna och med beaktande av den grad av frihet formgivaren har haft. Således ingår inte de nackdelar eller de olika användningsproblem med den tidigare formgivningen som påstås ha avhjälpits genom den omtvistade formgivningen bland de kriterier som kan beaktas för att pröva en formgivnings särprägel. För övrigt är syftet med mönsterrätten, vilket framgår av artiklarna 1 och 3 i förordning nr 6/2002, att skydda en produkts utseende och inte dess användnings- eller funktionssätt.

- [*Dom av den 16 juni 2021, Davide Groppi/EUIPO – Viabizzuno \(Bordslampa\) \(T-187/20, EU:T:2021:363\)*^{8 9}](#)

Den 16 juli 2014 ansökte Davide Groppi Srl hos EUIPO om skydd för en gemenskapsformgivning avseende en bordslampa. Efter registreringen av formgivningen ansökte Viabizzuno Srl om ogiltighetsförklaring och åberopade till stöd för denna artikel 25.1 b¹⁰ jämförd med artikel 6¹¹ i förordning nr 6/2002, rörande en formgivning från tiden före den 22 september 2011. Denna tidigare formgivning förklarades ogiltig den 30 oktober 2018.

Den 22 november 2018 förklarade annulleringsenheten Davide Groppis formgivning ogiltig med motiveringen att den inte hade särprägel i den mening som avses i artikel 6 i förordning nr 6/2002. Överklagandenämnden fastställde detta beslut och fann att den omständigheten att

⁸ Prövningstillstånd beviljades inte för överklagandet av denna dom (beslut av den 26 november 2021, [Davide Groppi/EUIPO](#), C-490/21 P, ej publicerat, EU:C:2021:968).

⁹ Se även avsnitt I.3.b, "Särprägel: Industrisektorn för den berörda produkten".

¹⁰ I artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002 anges att "[e]n gemenskapsformgivning får förklaras ogiltig endast om formgivningen inte uppfyller kraven i artiklarna 4–[9] i förordningen".

¹¹ Enligt artikel 6.1 i förordning nr 6/2002, med rubriken "Särprägel", ska en formgivning anses ha särprägel om det helhetsintryck som en kunnig användare får av formgivningen skiljer sig från det helhetsintryck en sådan användare får av en formgivning som har gjorts tillgänglig för allmänheten före den dag då en ansökan om registrering lämnades in eller, om prioritet åberopas, före prioritetsdagen. I artikel 6.2 i förordningen preciseras dessutom att man vid prövningen av formgivningens särprägel ska beakta den grad av frihet formgivaren har haft vid utvecklingen av formgivningen.

den tidigare formgivningen hade förklarats ogiltig saknade betydelse, eftersom det enda som hade betydelse var huruvida formgivningen hade gjorts tillgänglig för allmänheten.

Tribunalen ogillade Davide Groppis överklagande med yrkande om ogiltighetsförklaring. Tribunalen framhöll för första gången att ogiltighetsförklaringen under det administrativa förfarandet av den tidigare formgivning som åberopats till stöd för en ansökan om ogiltighetsförklaring av en formgivning med stöd av artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002 inte får några följder. Dessutom preciserades gränserna för den roll som de produkter i vilka formgivningarna ingår har vid prövningen av en ogiltighetsgrund med stöd av nämnda bestämmelse.

Tribunalen underströk att den omständigheten att den tidigare formgivningen förklarats ogiltig saknar betydelse, eftersom den gjorts tillgänglig för allmänheten. Artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002 syftar nämligen till att förhindra registrering av formgivningar som inte uppfyller villkoren för skydd, särskilt kravet på att de ska vara "särpräglade", i den mening som avses i artikel 6 i denna förordning, och inte till att skydda en tidigare formgivning. Tribunalen erinrade härvidlag om att de ogiltighetsgrunder som anges i nämnda artikel inte utgör en del av skyddet för en äldre rättighet, som endast tillkommer innehavaren av denna rättighet och vars ogiltighet medför att ogiltighetsförfarandet mot gemenskapsformgivningen saknar föremål, utan i princip kan åberopas av var och en. Vad närmare bestämt gäller bedömningen av en formgivnings särprägel enligt artikel 25.1 b och artikel 6 i förordning nr 6/2002, framhöll tribunalen att det framgår av skäl 14 i samma förordning att en sådan bedömning ska bestå i att fastställa huruvida det föreligger en klar skillnad mellan det helhetsintryck som en kunnig användare får av formgivningen och det helhetsintryck denne ges av den samlade mängden av redan befintliga formgivningar. Tribunalen preciserar att den tidigare formgivningen nämligen enbart har till funktion att påvisa formgivningens tidigare ståndpunkt, vilken motsvarar den samlade mängden av redan befintliga formgivningar för den aktuella produkten som har gjorts tillgängliga för allmänheten vid tidpunkten för ingivandet av ansökan om registrering av den aktuella formgivningen. Tribunalen fann därför att det enda som var av betydelse var att den tidigare formgivningen gjorts tillgänglig för allmänheten, och inte skyddsomfånget för nämnda formgivning till följd av att dess registrering var giltig.

b) Industrisektorn för den berörda produkten

- [Dom av den 22 juni 2010, Shenzhen Taiden/harmoniseringskontoret – Bosch Security Systems \(Kommunikationsutrustning\) \(T-153/08, EU:T:2010:248\)](#)¹²

Shenzhen Taiden Industrial Co Ltd var innehavare av en gemenskapsformgivning avseende kommunikationsutrustning, vilken registrerats vid harmoniseringskontoret (nu EUIPO) enligt förordning nr 6/2002. Annulleringsenheten hade avslagit Bosch Security Systems BV:s ansökan om ogiltighetsförklaring av formgivningen. Det beslutet upphävdes emellertid av överklagandenämnden, som fann att den omtvistade formgivningen saknade särprägel, på

¹² Se även avsnitt I.3.c, "Särprägel: Kunnig användare".

grund av att skillnaderna mellan den formgivningen och den tidigare internationella formgivningen inte var tillräckligt påtagliga för att ge en kunnig användare olika helhetsintryck.

Beslutet överklagades till tribunalen, som ogillade överklagandet. Tribunalen preciserade att man, såsom framgår av skäl 14 i förordning nr 6/2002, vid bedömningen av en formgivnings särprägel ska ta hänsyn till arten av den produkt som formgivningen används för eller ingår i, och i synnerhet den industrisektor dit den hör.

- [Dom av den 16 juni 2021, Davide Groppi/EUIPO – Viabizzuno \(Bordslampa\) \(T-187/20, EU:T:2021:363\)](#)¹³

I denna dom, vars faktiska och rättsliga omständigheter har presenterats ovan,¹⁴ erinrade tribunalen, efter att ha konstaterat att registreringen av den omtvistade formgivningen på ett allmänt sätt hänvisar till belysning, om att fastställande av produktsektorn visserligen är relevant när det ska fastställas vem den kunnige användaren är och vilken uppmärksamhetsnivå denne har och vilken grad av frihet formgivaren har vid utvecklingen av formgivningen samt eventuellt vid jämförelsen av de helhetsintryck som en kunnig användare får av formgivningen, men att fastställandet av nämnda sektor emellertid inte kan innebära att de produkter som avses med de motstående formgivningarna ska likna varandra eller omfattas av samma sektor. Tribunalen påpekade att artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002 inte innehåller något villkor om varuslagslikhet och att om skyddet för en formgivning var beroende av produktens art, skulle det innebära en begränsning av skyddet till att endast avse formgivningar som hör till en viss sektor.

- [Dom av den 10 november 2021, Eternit/EUIPO – Eternit Österreich \(Paneler för byggnation\) \(T-193/20, EU:T:2021:782\)](#)

Efter en ansökan till EUIPO erhöll Eternit (Belgien) registrering av en gemenskapsformgivning för en byggpanel. Eternit Österreich GmbH ingav en ansökan om ogiltighetsförklaring av nämnda formgivning, bland annat på den grunden att formgivningen inte hade särprägel¹⁵ i förhållande till den tidigare formgivningen för en panel av typen bullerskärm. EUIPO förklarade den omtvistade formgivningen ogiltig med motiveringen att den saknade särprägel, eftersom den för en kunnig användare vid en helhetsbedömning liknade den tidigare formgivningen.

Tribunalen ogillade Eternits överklagande av EUIPO:s beslut. Tribunalen klargjorde i det målet i förhållande till vilken av de motstående formgivningarna som den berörda sektorn, den kunniga användaren och graden av formgivarens frihet skulle definieras. Vidare preciserade tribunalen huruvida de produkter som faktiskt saluförs och som de motstående formgivningarna ingår i eller används för är relevanta för bedömningen av den omtvistade formgivningens särprägel.

Tribunalen erinrade för det första om att bedömningen av den omtvistade formgivningens särprägel i huvudsak ska göras genom en prövning i fyra steg. De tre första stegen i bedömningen, det vill säga fastställandet av den berörda sektorn, den kunniga användaren och

¹³ Se även avsnitt 1.3.a, "Särprägel: bedömningskriterier".

¹⁴ Vad gäller den faktiska och rättsliga bakgrunden till tvisten, se avsnitt 1.3.a, "Särprägel: Bedömningskriterier", s. 9.

¹⁵ Enligt artikel 25.1 b jämförd med artikel 6 i förordning nr 6/2002 får en gemenskapsformgivning förklaras ogiltig om den saknar särprägel, för att det helhetsintryck som en kunnig användare får av formgivningen inte skiljer sig från det helhetsintryck en sådan användare får av en formgivning som har gjorts tillgänglig för allmänheten.

formgivarens grad av frihet, ska endast göras i förhållande till den omtvistade formgivningen. Eftersom den tidigare formgivningen kan hänföra sig till en helt annan sektor, där en annan kunnig användare och en annan grad av frihet för formgivaren är aktuella, är den inte relevant för dessa tre första steg i bedömningen. Vad gäller det fjärde steget, som består i en jämförelse av de helhetsintryck som de motstående formgivningarna ger, ska hänsyn tas både till den omtvistade formgivningen och till den tidigare formgivningen.

För det andra påpekade tribunalen att vid bedömningen av särprägel kan, under vissa förutsättningar, hänsyn tas till de produkter som faktiskt saluförs i vilka de motstående formgivningarna ingår eller används för. Vilka produkter som faktiskt saluförs eller hur de används är relevant om den grafiska eller fotografiska återgivningen av formgivningen i fråga inte i sig gör det möjligt att avgöra vilka aspekter av formgivningen som är synliga eller hur formgivningen uppfattas visuellt. De produkter som faktiskt saluförs kan nämligen endast beaktas i illustrativt syfte för att fastställa de visuella aspekterna av formgivningarna. Det är således inte möjligt att beakta en produkt som faktiskt saluförs om formgivningen som används för den eller som den ingår i aviker från den registrerade formgivningen, eller om den uppvisar särdrag som inte klart framgår av den grafiska återgivningen av formgivningen.

c) Kunnig användare

- [Dom av den 20 oktober 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic \(C-281/10 P, EU:C:2011:679\)](#)¹⁶

PepsiCo Inc. var innehavare av en gemenskapsformgivning i form av ett cirkulärt reklammedium. Grupo Promer Mon Graphic SA lämnade in en ansökan till EUIPO om ogiltighetsförklaring av denna formgivning med hänvisning bland annat till en tidigare formgivning. EUIPO:s överklagandenämnd fann att de aktuella formgivningarna gav olika helhetsintryck hos den kunniga användaren och att den omtvistade formgivningen därför inte stod i strid med den äldre rättighet som åberopats. Beslutet överklagades till tribunalen, som ogiltigförklarade beslutet och fann att de skillnader som överklagandenämnden konstaterat inte räckte för att den omtvistade formgivningen skulle ge en kunnig användare ett annat helhetsintryck än den tidigare formgivningen.

Domen överklagades till domstolen, som ogillade överklagandet och klargjorde begreppet kunnig användare.

En kunnig användare är till sin natur sådan att vederbörande, när det är möjligt, kommer att göra en direkt jämförelse av de aktuella formgivningarna. Det kan emellertid inte uteslutas att en sådan jämförelse inte låter sig göras eller inte är bruklig inom den berörda sektorn. Detta kan bland annat bero på särskilda omständigheter eller på egenskaper hos de föremål som de aktuella formgivningarna föreställer. Unionslagstiftaren kan inte anses ha haft för avsikt att formgivningar endast ska bedömas genom en direkt jämförelse, eftersom närmare bestämmelser i detta avseende saknas i förordning nr 6/2002 om gemenskapsformgivning.

¹⁶ Se även dom av den 18 mars 2010, [Grupo Promer Mon Graphic/harmoniseringskontoret – PepsiCo \(Cirkelformad reklamartikel\)](#) (T-9/07, EU:T:2010:96), som presenteras i avsnitt 1.7, "Konflikt med en tidigare formgivning".

Vad beträffar den kunniga användarens grad av uppmärksamhet är det – även om nämnda användare inte utgör en normalt informerad och skäligen uppmärksam och medveten genomsnittskonsument som vanligtvis uppfattar ett varumärke som en helhet och inte ägnar sig åt att undersöka dess olika detaljer – inte heller fråga om en sakkunnig eller fackman som kan uppfatta minsta skillnad på detaljnivå som skulle kunna föreligga mellan de motstående formgivningarna. Bestämningen "kunnig" tyder på att användaren, utan att vara konstruktör eller teknisk expert, känner till de olika formgivningar som förekommer inom den berörda sektorn, besitter vissa kunskaper om de delar som dessa formgivningar vanligtvis brukar innehålla och på grund av sitt intresse för produkterna är relativt uppmärksam när han eller hon använder dem.

- [Dom av den 22 juni 2010, Shenzhen Taiden/harmoniseringskontoret – Bosch Security Systems \(Kommunikationsutrustning\) \(T-153/08, EU:T:2010:248\)](#)¹⁷

I denna dom, vars faktiska och rättsliga ramar har beskrivits ovan,¹⁸ förtydligade tribunalen begreppet kunnig användare genom att påpeka att beteckningen "användare" förutsätter att personen i fråga använder den produkt som innefattar formgivningen för det ändamål som produkten är avsedd för. Därutöver tyder kvalificeringen "kunnig" på att användaren, utan att vara konstruktör eller teknisk expert, känner till de olika formgivningarna som förekommer inom den berörda sektorn, besitter vissa kunskaper om de delar som dessa formgivningar vanligtvis brukar innehålla och på grund av sitt intresse för produkterna är relativt uppmärksam när han eller hon använder dem. Denna omständighet innebär dock inte att den kunniga användaren ska vara kapabel att göra en distinktion mellan å ena sidan sådana aspekter av produktens utseende som är oundvikliga på grund av dess tekniska funktion och å andra sidan sådana aspekter som är godtyckliga, när detta inte är en följd av den erfarenhet vederbörande har samlat på sig genom att använda produkten i fråga.

- [Dom av den 14 juni 2011, Sphere Time/harmoniseringskontoret – Punch \(Ett fickur fäst vid ett band\) \(T-68/10, EU:T:2011:269\)](#)¹⁹

Sphere Time var innehavare av en gemenskapsformgivning som registrerats vid harmoniseringskontoret (nu EUIPO) avseende fickur fästa vid band, enligt förordning (EG) nr 6/2002. Annulleringsenheten hade, genom att bifalla Punch SAS ansökan om ogiltighetsförklaring, förklarat den omtvistade formgivningen ogiltig på grund av att den saknade särprägel, då den gav samma helhetsintryck som tidigare formgivningar.

Överklagandenämnden fastställde efter överklagande annulleringsenhetens beslut. Det beslutet överklagades till tribunalen, som ogillade överklagandet och framhöll att begreppet kunnig användare när det gäller reklamartiklar omfattar dels yrkesmän som förvärvar dessa artiklar för att saluföra dem till slutkonsumenterna, dels slutkonsumenterna själva. Den drog av detta slutsatsen att om en av de båda grupperna av kunniga användare uppfattar att formgivningarna

¹⁷ Se även avsnitt I.3.b, "Särprägel: Industrisektorn för den berörda produkten".

¹⁸ Vad gäller den faktiska och rättsliga bakgrunden till tvisten, se avsnitt I.3.b, "Särprägel: Industrisektorn för den berörda produkten", s. 10.

¹⁹ Se även avsnitten I.3.e, "Särprägel: Helhetsintryck", och I.4.d, "Tillgängliggörande för allmänheten: Nyhetsfrist".

ger samma helhetsintryck är detta tillräckligt för att slå fast att den omtvistade formgivningen saknar särprägel.

- [Dom av den 13 juni 2019, Visi/one / EUIPO – EasyFix \(Informationshållare för fordon\) \(T-74/18, EU:T:2019:417\)](#)²⁰

Visi/one GmbH var innehavare av gemenskapsformgivningar som registrerats vid EUIPO och som avsåg "informationsställ, skyltar för fordon" enligt förordning nr 6/2002. EUIPO:s annulleringsenhet biföll EasyFix GmbH:s ansökan om ogiltighetsförklaring och förklarade den omtvistade formgivningen ogiltig på grund av bristande särprägel.

Överklagandenämndens beslut att fastställa annulleringsenhetens beslut överklagades till tribunalen, som ogillade överklagandet och fann att skillnaderna mellan den omtvistade formgivningen och den tidigare formgivningen inte var tillräckligt framträdande för att i sig ge olika helhetsintryck hos den kunniga användaren.

Beträffande kunskapsnivån och uppmärksamhetsgraden hos den kunniga användaren, menade tribunalen att det i synnerhet följer av rättspraxis att denna referensperson – även om han eller hon har en viss nivå av kunskap beträffande de olika formgivningar som finns inom den berörda sektorn och har uppvisat en relativt hög grad av uppmärksamhet och särskild vaksamhet när vederbörande använder dem – dock inte är en sakkunnig eller fackman, såsom i patenträtten, som kan uppfatta minsta skillnad på detaljnivå som skulle kunna föreligga mellan de motstående formgivningarna.

d) Formgivarens frihet

- [Dom av den 13 november 2012, Antrax It/harmoniseringskontoret – THC \(Värmeelement\) \(T-83/11 och T-84/11, EU:T:2012:592\)](#)

Antrax It Srl var innehavare av åtta gemenskapsformgivningar som registrerats vid harmoniseringskontoret (nu EUIPO) enligt förordning nr 6/2002, varav två stycken, avseende värmeelement, ifrågasattes i detta mål. Annulleringsenheten hade bifallit en ansökan om ogiltighetsförklaring från The Heating Company och förklarat de omtvistade formgivningarna ogiltiga på grund av att nyhetskravet inte var uppfyllt. Överklagandenämnden upphävde annulleringsenhetens beslut på grund av bristfällig motivering och förklarade i sin tur de omtvistade formgivningarna ogiltiga på grund av bristande särprägel.

Beslutet överklagades till tribunalen, som ogiltigförklarade beslutet i den del de omtvistade formgivningarna förklarats ogiltiga. Överklagandet ogillades i övrigt.

Detta mål gav domstolen tillfälle att klargöra kriterierna för att fastställa graden av frihet för formgivaren i samband med bedömningen av formgivningens särprägel. Tribunalen framhöll att den grad av frihet som formgivaren haft vid utvecklingen av en formgivning fastställs bland annat utifrån de krav som hänger samman med de egenskaper som är nödvändiga på grund av produktens, eller en del av en produkts, tekniska funktion eller de krav som gäller enligt lag för

²⁰ Se även avsnitt I.4.a, "Tillgängliggörande för allmänheten: Bedömningskriterier".

den produkt för vilken formgivningen används. Dessa krav leder till att vissa särskilda egenskaper standardiseras och således blir gemensamma för de formgivningar som används för den berörda produkten. Ju större formgivarens frihet är vid utvecklingen av formgivningen, i desto mindre utsträckning är smärre skillnader mellan de formgivningar som jämförs således tillräckliga för att de helhetsintryck som den kunniga användaren får ska skilja sig åt. Omvänt gäller att ju mer formgivarens frihet vid utvecklingen av formgivningen är begränsad, i desto större utsträckning är smärre skillnader mellan de formgivningar som jämförs tillräckliga för att de helhetsintryck som den kunniga användaren får ska skilja sig åt. Om formgivaren således har stor frihet vid utvecklingen av formgivningen stödjer det slutsatsen att de helhetsintryck som den kunniga användaren får är desamma när det inte föreligger några betydande skillnader mellan de formgivningar som jämförs. Ett mättat konstnärligt utrymme, genom förekomsten av andra formgivningar som ger samma helhetsintryck som de berörda formgivningarna, är relevant genom att det kan medföra att den kunniga användaren lättare uppfattar skillnader mellan de olika formgivningarnas inre proportioner.

- [Dom av den 10 september 2015, H&M Hennes & Mauritz/harmoniseringskontoret – Yves Saint Laurent \(Handväskor\) \(T-525/13, EU:T:2015:617\)](#)

Yves Saint Laurent SAS var innehavare av en gemenskapsformgivning avseende handväskor som registrerats vid harmoniseringskontoret (nu EUIPO) enligt förordning (EG) nr 6/2002. Överklagandenämnden fastställde annulleringsenhetens beslut och avlog den ansökan om ogiltighetsförklaring som H&M Hennes & Mauritz BV & Co KG gett in med stöd av en tidigare formgivning, med motiveringen att formgivaren hade en hög grad av frihet men att detta, från en kunnig användares synpunkt, inte utplånade de betydande skillnader som förelåg mellan de motstående formgivningarna.

Tribunalen ogillade överklagandet av överklagandenämndens beslut och klargjorde begreppet formgivarens grad av frihet.

Tribunalen erinrade om att den grad av frihet som formgivaren haft vid utvecklingen av en formgivning bland annat är beroende av krav som följer av de kännetecken som är bestämda av produktens, eller en del produktens, tekniska funktion och av krav som ställs på produkten enligt tillämplig lagstiftning. Dessa krav leder till att vissa kännetecken standardiseras och således blir gemensamma för flera formgivningar som används för den berörda produkten. Ju större formgivarens frihet är vid utvecklingen av formgivningen, i desto mindre utsträckning är smärre skillnader mellan de formgivningar som jämförs tillräckliga för att de helhetsintryck som den kunniga användaren får ska skilja sig åt. Omvänt gäller att ju mer begränsad formgivarens frihet är, i desto större utsträckning räcker sådana skillnader för att de helhetsintryck som den kunniga användaren får ska skilja sig åt. Om formgivaren har stor frihet vid utvecklingen av formgivningen stärker det således slutsatsen att det helhetsintryck som den kunniga användaren får är detsamma när det inte föreligger några betydande skillnader mellan formgivningarna.

Tribunalen konstaterade vidare att artikel 6 i förordning nr 6/2002, som rör bedömningen av formgivningars särprägel, i artikel 6.1 föreskriver kriteriet om det helhetsintryck som de motstående formgivningarna ger, och i artikel 6.2 att formgivarens grad av frihet ska beaktas vid

denna bedömning. Av dessa bestämmelser framgår att bedömningen av en gemenskapsformgivnings särprägel består i en undersökning i fyra steg. Undersökningen syftar till att fastställa 1) vilken sektor de produkter som formgivningen är avsedd att ingå i eller användas för, 2) vem den kunnige användaren av dessa produkter är med utgångspunkt i produkternas avsedda användning samt denne användares kunskap om formgivningens tidigare ståndpunkt och uppmärksamhetsnivån vid jämförelsen – om möjligt en direkt jämförelse – av de aktuella formgivningarna, 3) den grad av frihet som formgivaren har haft vid utvecklingen av formgivningen samt 4) resultatet av jämförelsen av de aktuella formgivningarna med beaktande av den berörda sektorn, graden av formgivarens frihet och de helhetsintryck som en kunnig användare får av den omtvistade formgivningen och av varje tidigare formgivning som gjorts tillgänglig för allmänheten. Även om den omständighet som rör graden av formgivarens frihet kan "stärka", eller e contrario nansera, slutsatsen angående det helhetsintryck som var och en av de aktuella formgivningarna ger, utgör bedömningen av graden av formgivarens frihet emellertid inte ett inledande, teoretiskt steg vid jämförelsen av det helhetsintryck som var och en av de aktuella formgivningarna ger.

I det aktuella fallet fann tribunalen att överklagandenämnden inte gjort fel när den fann att formgivarens frihet inte i sig kan vara avgörande för bedömningen av en formgivnings särprägel men att den däremot är en omständighet som ska beaktas vid den bedömningen. Enligt tribunalen var det en helt korrekt slutsats att formgivarens frihet snarare är en omständighet som gör det möjligt att nansera bedömningen av den omtvistade formgivningens särprägel än en självständig omständighet.

- [Dom av den 6 juni 2019, Porsche/EUIPO – Autec \(Motorfordon\) \(T-209/18, EU:T:2019:377\)](#)²¹

I denna dom ogillade tribunalen talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattats av EUIPO:s överklagandenämnd, genom vilket denna förklarade den registrerade gemenskapsformgivningen avseende serie 991 av bilmodellen Porsche 911 ogiltig på grund av bristande särprägel i den mening som avses i artikel 6.1 i förordning nr 6/2002.

Målet avsåg särskilt rättsfrågan huruvida det förelåg skyddsvärd särprägel när den aktuella formgivningen endast bestod av en "uppdatering" av en befintlig formgivning som redan var skyddad. I det aktuella målet var det nödvändigt att klargöra huruvida serie 991 av bilmodellen Porsche 911 i tillräcklig grad skiljde sig från den tidigare modellen i serie 997 för att den skulle kunna skyddas som sådan. Med hänsyn till att den längsta skyddstiden fastställs till 25 år i förordning nr 6/2002, skulle skydd av en "uppdaterad version" av en tidigare modell kunna förlänga skyddstiden för den ursprungliga modellen med ytterligare 25 år. Detta var kärnfrågan i tvisten mellan bolaget Porsche och en leksakstillverkare som använde formgivningen av Porsche 911 vid tillverkning och försäljning av skalenliga modeller.

Tribunalen fann att skillnaderna mellan de två serierna för Porsche 911 inte var tillräckligt framträdande för att från en kunnig användares perspektiv, det vill säga användare av bilar i allmänhet och inte användare av sportbilar, ge olika helhetsintryck av de två modellerna. Samtliga ritningar av de aktuella formgivningarna visade att formgivningarna, genom sina

²¹ Prövningstillstånd beviljas inte för överklagandet av denna dom (beslut av den 24 oktober 2019, [Porsche/EUIPO](#), C-613/19 P, EU:C:2019:905).

väsentliga egenskaper, sammanföll till sin form och siluetten av karossen, såväl vad gällde dimensioner och proportioner som rutornas och dörrarnas form och placering.

I motsats till bolaget Porsches ståndpunkt fann tribunalen att formgivarens frihet, i den mening som avses i artikel 6 i förordning nr 6/2002, inte kunde begränsas av konsumenternas förväntningar – dessa väntade sig i förevarande fall att återfinna formidén i den ursprungliga formen i varje efterföljande serie – eftersom sådana förväntningar inte kunde betraktas som ett lagstiftningskrav. Dessa förväntningar har nämligen ingen anknytning till arten av eller det avsedda ändamålet med den produkt som formgivningen införlivas i, det vill säga ett motorfordon, och en formgivare av bilar måste inte, oavsett estetiska eller kommersiella överväganden, leva upp till dem för att säkerställa funktionen hos den produkt som den aktuella formgivningen är avsedd att användas för.

e) Helhetsintryck

- [Dom av den 14 juni 2011, Sphere Time/harmoniseringskontoret – Punch \(Ett fickur fäst vid ett band\) \(T-68/10, EU:T:2011:269\)](#)²²

I denna dom, vars faktiska och rättsliga bakgrund det har redogjorts för ovan,²³ konstaterade tribunalen att, vid den konkreta bedömningen av helhetsintrycket, prövningen av tidigare formgivningar inte ska isoleras till och enbart avse den grafiska återgivningen av dessa. I stället bör en helhetsbedömning göras av samtliga beståndsdelar, så att det på ett tillräckligt klart och säkert sätt kan slås fast vilket helhetsintryck den ifrågavarande formgivningen ger.

Beträffande i synnerhet formgivningar som har använts utan att registreras, är det tänkbart att det inte finns en grafisk återgivning av samtliga relevanta detaljer som är jämförbar med en återgivning i en ansökan om registrering. Enligt tribunalen är det således orimligt att begära att den som ansöker om ogiltighetsförklaring i samtliga fall ger in en sådan återgivning.

- [Dom av den 10 november 2021, Sanford/EUIPO – Avery Zweckform \(Etiketter\) \(T-443/20, EU:T:2021:767\)](#)²⁴

Sanford LP var innehavare av en gemenskapsformgivning som registrerats vid EUIPO enligt förordning nr 6/2002, avseende etiketter. Annulleringsenheten avslog Avery Zweckform GmbH:s ansökan om ogiltighetsförklaring. Överklagandenämnden upphävde emellertid annulleringsenhetens beslut och förklarade den omtvistade formgivningen ogiltig på grund av bristande särprägel, eftersom den gav samma helhetsintryck på en kunnig användare som den tidigare formgivning som åberopats av den som begärt ogiltighetsförklaring.

Det beslutet överklagades till tribunalen, som ogillade överklagandet och påpekade, beträffande jämförelsen av helhetsintryck vid bedömningen av särprägel, att varumärken och kännetecken på formgivningarna saknar betydelse.

²² Se även avsnitten I.3.c, "Särprägel: Kunnig användare", och I.4.d, "Tillgängliggörande för allmänheten: Nyhetsfrist".

²³ Vad gäller den faktiska och rättsliga bakgrunden till tvisten, se avsnitt I.3.c, "Särprägel: Kunnig användare", s. 13.

²⁴ Se även avsnitt III.2.d, "Ansökan och förfaranden om ogiltighetsförklaring: Bevisning som inte getts in i tid".

Den konstaterade att skillnaderna mellan de motstående formgivningarna – som var begränsade till etikettens storlek, rullens höjd och antalet, placeringen av och storleken på de svarta tryckmarkeringarna – inte räckte för att ge en kunnig användare olika helhetsintryck.

Den påpekade också att de ord- och figurelement som återfanns i de motstående formgivningarna var varumärken eller kännetecken som anbringats på produkten för att ange deras ursprung.

Dessa beståndsdelar utgjorde inte sådana egenskaper hos produkten som ger de aktuella varorna deras utseende och är således inte relevanta vid jämförelsen av helhetsintrycken. Tribunalen tillade att även om dessa beståndsdelar skulle kunna anses vara relevanta, var det tydligt för den kunniga användaren att de användes för att ange produktens ursprung, vilket innebar att denne i helhetsintrycket inte fäste någon vikt vid dem.

- [Dom av den 27 april 2022, Group Nivelles/harmoniseringskontoret – Easy Sanitary Solutions \(Duschränna\) \(T-327/20, EU:T:2022:263\)](#)

I denna dom, där de faktiska och rättsliga omständigheterna är desamma som i mål C-361/15, som redogjorts för ovan,²⁵ hade tribunalen att pröva en ogiltighetstalan mot ett nytt beslut som EUIPO fattat efter att ett första beslut förklarats ogiltigt, en ogiltighetsförklaring som vunnit laga kraft.²⁶ I ett nytt beslut avlog överklagandenämnden vid EUIPO ansökan om ogiltighetsförklaring med motiveringen att den omtvistade formgivningen hade särprägel och därmed, *a fortiori*, skulle betraktas som ny. Detta beslut överklagades till tribunalen, som ogillade överklagandet och hade tillfälle att klargöra de relevanta faktorer som beaktades vid bedömningen av den omtvistade formgivningens särprägel.

Tribunalen bekräftade att den omtvistade formgivningen hade särprägel. Till att börja med underströk tribunalen att en tidigare formgivning som ingår i en annan produkt än den som berörs av den omtvistade formgivningen i princip utgör en tidigare formgivning av relevans för bedömningen av särprägel. Den preciserade vidare att de fel som överklagandenämnden eventuellt gjort sig skyldig till genom att anse att de tidigare formgivningarnas utmärkande egenskaper endast utgjorde en del av en duschränna inte påverkade beslutets lagenlighet, eftersom jämförelsen med de kompletta formgivningarna inte var behäftad med något fel. Eftersom en tidigare formgivning ska bedömas i sin helhet var endast de formgivningar som avsåg kompletta duschrännor relevanta. Med beaktande av den omtvistade formgivningens eleganta och minimalistiska utseende ger denna formgivning slutligen ett annat helhetsintryck än den tidigare formgivningen, som hade mer funktionella och icke-dekorativa särdrag.

²⁵ Beträffande den faktiska och rättsliga bakgrunden till tvisten, se avsnitt I.1.b, "Avgränsning av formgivningen: Krav på synlighet", s. 4.

²⁶ Se dom av den 13 maj 2015, [Group Nivelles/EUIPO – Easy Sanitary Solutions \(Duschränna\)](#) (T-15/13, EU:T:2015:281).

4. Tillgängliggörande för allmänheten

a) Bedömningskriterier

- [Dom av den 13 februari 2014, H. Gautzsch Großhandel \(C-479/12, EU:C:2014:75\)](#)

Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna GmbH hade i Tyskland salufört en modell av trädgårdspaviljong med baldakin, vilken skapades år 2004. Företaget hävdade att dess formgivning var skyddad som en oregistrerad gemenskapsformgivning och väckte intrångstalan mot H. Gautzsch Großhandel GmbH & Co KG, som sedan år 2006 saluförde en trädgårdspaviljong som tillverkats av ett företag etablerat i Kina. Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna hävdade att denna trädgårdspaviljong var en kopia av den modell som företaget var rättighetshavare till och som fanns i broschyrer som hade distribuerats till de viktigaste aktörerna i branschen.

Domstolen uttalade sig, med anledning av att en begäran om förhandsavgörande lämnades in, om begreppet "tillgängliggörande för allmänheten". Den slog fast att artikel 11.2 i förordning nr 6/2002 ska tolkas så, att det är möjligt att anse att en oregistrerad formgivning rimligen kunde ha blivit känd vid normal yrkesmässig verksamhet i specialiserade kretsar inom den berörda sektorn inom unionen, eftersom avbildningar av denna formgivning hade distribuerats till näringsidkare som är verksamma inom denna sektor, och att det ankommer på domstolen för gemenskapsformgivningar att bedöma om så är fallet mot bakgrund av omständigheterna i det vid den domstolen anhängiga målet.

Vad gäller artikel 7.1 första meningen i förordning nr 6/2002 ska den tolkas så, att det är möjligt att anse att en oregistrerad formgivning, trots att den gjorts tillgänglig för tredje man utan någon uttalad eller tyst överenskommelse om konfidentialitet, inte rimligen kunde ha blivit känd vid normal yrkesmässig verksamhet i specialiserade kretsar inom den berörda sektorn inom Europeiska unionen, eftersom den enbart gjorts tillgänglig för ett enda företag inom denna sektor eller enbart presenterats i ett företags utställningslokaler utanför unionen. Det ankommer på domstolen för gemenskapsformgivningar att bedöma om så är fallet mot bakgrund av omständigheterna i det vid den domstolen anhängiga målet.

- [Dom av den 21 september 2017, Easy Sanitary Solutions och EUIPO/Group Nivelles \(C-361/15 P och C-405/15 P, EU:C:2017:720\)](#)²⁷

I denna dom, vars faktiska och rättsliga bakgrund har redovisats ovan,²⁸ fann domstolen i ett mål om överklagande att det endast är nödvändigt att jämföra en formgivning med en annan för att fastställa den förstnämnda formgivningens nyhet och särprägel om den sistnämnda har gjorts tillgänglig för allmänheten. När en formgivning anses ha tillgängliggjorts för allmänheten är detta relevant för prövningen av både nyhetskravet och särprägel.

²⁷ Se även avsnitten I.1.b, "Avgränsning av formgivningen: Krav på synlighet", och I.2, "Nyhet", samt domen av den 13 maj 2015, [Group Nivelles/harmoniseringskontoret – Easy Sanitary Solutions \(Duschränna\)](#) (T-15/13, EU:T:2015:281).

²⁸ Vad gäller de faktiska och rättsliga omständigheterna i tvisten, se avsnitt I.1.b, "Avgränsning av formgivningen: Krav på synlighet", s. 4.

Med begreppet den "berörda sektorn" i den mening som avses i artikel 7.1 i förordning nr 6/2002 avses inte endast sektorn för den produkt som den omtvistade formgivningen är avsedd att ingå i eller användas för.

Det finns inget som säger att den kunniga användaren av den produkt som den omtvistade formgivningen ingår i eller används för måste känna till den tidigare formgivningen, när sistnämnda formgivning ingår i en produkt i en annan industrisektor än den som berörs av den omtvistade formgivningen eller används för en sådan produkt.

- [Dom av den 13 juni 2019, Visi/one / EUIPO – EasyFix \(Informationshållare för fordon\) \(T-74/18, EU:T:2019:417\)](#)²⁹

I denna dom, vars faktiska och rättsliga ramar har beskrivits ovan,³⁰ klagade tribunalen att man för att fastställa att en tidigare formgivning har tillgängliggjorts för allmänheten måste göra en analys i två steg. För det första ska det undersökas om de omständigheter som presenteras i ansökan om ogiltighetsförklaring styrker dels faktiska omständigheter som utgör ett tillgängliggörande av en formgivning för allmänheten, dels att tillgängliggörandet skett före ansökningsdagen eller prioritetdagen för den omtvistade formgivningen. För det andra måste det, om innehavaren av den omtvistade formgivningen har påstått motsatsen, undersökas om de nämnda faktiska omständigheterna vid normal affärsverksamhet rimligen kunde ha varit kända i specialiserade kretsar inom den berörda sektorn inom unionen. I annat fall betraktas ett tillgängliggörande som utan verkan och beaktas inte.

I detta fall bedömde tribunalen att det visserligen kunde beklagas att EUIPO:s administration översänt de båda kataloger som finns i bilaga B till ansökan om ogiltighetsförklaring till klaganden i en icke sammanhängande nummerordning som inte överensstämde med sidnumreringen i originalkatalogerna, men den fann att en sådan omständighet inte kunde äventyra lagligheten av det överklagade beslutet när det gällde bevisningen för de faktiska omständigheter som innebar att den informationshållare för fordon som återgavs i punkt 4 i det överklagade beslutet avseende denna bilaga B skulle anses ha gjorts tillgänglig för allmänheten och som styrkte att detta gjorts tidigare, särskilt bevisvärdet av dessa handlingar i syfte att fastställa att den tidigare formgivningen gjorts tillgänglig för allmänheten. Vidare hade klaganden inte styrkt eller ens påstått att omständigheterna i målet rimligen kunde utgöra hinder för att dessa faktiska omständigheter kunde ha blivit kända vid normal yrkesmässig verksamhet i specialiserade kretsar inom den berörda sektorn inom unionen. Då det saknades indicier på motsatsen som skulle ha gjort det möjligt att anse att dessa kataloger inte hade spridits inom dessa specialiserade kretsar, gjorde överklagandenämnden inte någon felaktig bedömning när den fann att den tidigare formgivningen hade gjorts tillgänglig för allmänheten.

²⁹ Se även avsnitt I.3.c, "Särprägel: Kunnig användare".

³⁰ Vad gäller den faktiska och rättsliga bakgrunden till tvisten, se avsnitt I.3.c, "Särprägel: Kunnig användare".

b) Presumption om tillgängliggörande för allmänheten

- [Dom av den 21 maj 2015, Senz Technologies/harmoniseringskontoret – Impliva \(Paraplyer\) \(T-22/13 och T-23/13, EU:T:2015:310\)](#)

Senz Technologies BV var innehavare av två gemenskapsformgivningar som registrerats vid harmoniseringskontoret (nu EUIPO) i enlighet med förordning (EG) nr 6/2002, avseende paraplyer. Annulleringsenheten biföll Impliva BV:s ansökan om ogiltighetsförklaring och förklarade de omtvistade formgivningarna ogiltiga på grund av att de, trots sin nyhet, saknade särprägel i förhållande till ett äldre, offentliggjort patent.

Överklagandenämndens beslut att fastställa annulleringsenhetens beslut överklagades till tribunalen, som biföll överklagandet. Tribunalen erinrade om att en formgivning anses ha gjorts tillgänglig för allmänheten när den part som gör gällande att så skett har visat att det föreligger sådana omständigheter som innebär att formgivningen ska anses ha gjorts tillgänglig för allmänheten och att denna presumption gäller oberoende av var de omständigheter som utgör tillgängliggörandet har ägt rum.

Huruvida personer som ingår i specialiserade kretsar inom den berörda sektorn rimligen kunde ha fått kännedom om händelser som äger rum utanför unionen är enligt tribunalen en fråga rörande de faktiska omständigheterna vars svar beror på omständigheterna i det enskilda fallet. Vid denna bedömning ska det prövas huruvida det finns anledning att utifrån de faktiska omständigheterna, som den part som bestrider att formgivningen har gjorts tillgänglig för allmänheten ska tillhandahålla, anse att personer inom dessa kretsar faktiskt inte hade möjlighet att få kännedom om de presumtionsgrundande omständigheterna, samtidigt som man beaktar vilken kunskap som rimligen kan krävas av personer i dessa kretsar om formgivningens tidigare ståndpunkt (*state of the art*). Dessa faktiska omständigheter kan avse vilka personer som ingår i de specialiserade kretsarna, deras kvalifikationer, sedvänjor och beteenden, verksamhetens räckvidd, deras närvaro vid evenemang där formgivningar presenteras, de berörda formgivningarnas kännetecken, såsom deras samspel med andra produkter eller branscher, och kännetecken för de produkter som den aktuella formgivningen har blivit integrerad i, särskilt hur teknisk den berörda produkten är. En formgivning kan i vart fall inte anses vara känd vid normal yrkesmässig verksamhet om personer i specialiserade kretsar inom den berörda sektorn bara kunde upptäcka den av en slump.

Tribunalen påpekade vidare att artikel 7.1 i förordning nr 6/2002 inte kräver att den tidigare formgivningen har använts för produktion eller marknadsföring av en produkt. Den omständigheten att en formgivning aldrig har ingått i en produkt kan vara av betydelse endast om det visas att specialiserade kretsar inom den berörda sektorn vanligtvis inte gör sökningar i patentregistren eller att de inte i allmänhet tillmäter patent någon betydelse.

c) Bevis på tillgängliggörande för allmänheten

- [Dom av den 27 februari 2018, Gramberg/EUIPO – Mahdavi Sabet \(Fodral till mobiltelefon\) \(T-166/15, EU:T:2018:100\)](#)

Mahdavi Sabet beviljades registrering av en gemenskapsformgivning avseende ett fodral till mobiltelefoner. Claus Gramberg ansökte hos EUIPO om ogiltighetsförklaring av den formgivningen på grund av att nyhetskravet inte var uppfyllt. För att styrka att formgivningen hade tillgängliggjorts för allmänheten gav han in skärmskrifter från webbplatsen amazon.de. EUIPO:s överklagandenämnd avslog ansökan om ogiltighetsförklaring med motiveringen att bevisningen inte styrkte tillgängliggörande.

Tribunalen biföll överklagandet av beslutet och uttalade sig om bevisvärdet av bevisning hämtad från en webbplats för försäljning på nätet vilken åberopats för att visa att en formgivning gjorts tillgänglig för allmänheten.

För det första ska en formgivning anses ha gjorts tillgänglig för allmänheten när den part som gör gällande att så skett har visat att det föreligger sådana omständigheter som innebär att formgivningen ska anses ha gjorts tillgänglig för allmänheten. För att motbevisa denna presumtion åligger det däremot den part som bestrider att formgivningen har gjorts tillgänglig att på ett tillfredsställande sätt styrka att omständigheterna i målet rimligen kunde utgöra hinder för att de förhållandena kunde ha blivit kända i specialiserade kretsar inom den berörda sektorn vid normal yrkesmässig verksamhet. Tillgängliggörande av den tidigare formgivningen kan inte styrkas genom sannolikheter eller antaganden, utan det måste bygga på konkreta och objektiva omständigheter som visar att den tidigare formgivningen verkligen gjorts tillgänglig för allmänheten.

Olika delar av den bevisning som tillhandahålls av den som ansöker om ogiltighetsförklaring ska bedömas i förhållande till varandra. Även om delar av bevisningen i sig kan vara otillräckliga för att styrka att en tidigare formgivning har tillgängliggjorts, kan de nämligen när de kopplas till eller bedöms gemensamt med andra handlingar eller uppgifter bidra till att styrka ett tillgängliggörande. För att bedöma bevisvärdet av en handling är det nödvändigt att kontrollera trovärdigheten och äktheten av de uppgifter den innehåller. Hänsyn behöver tas till bland annat handlingens ursprung, omständigheterna när den utarbetades, vem den är riktad till och huruvida dess innehåll verkar förnuftigt och trovärdigt.

Det framgår av gällande unionslagstiftning avseende gemenskapsformgivning för det första att den som ansöker om ogiltighetsförklaring är fri att välja den bevisning som denne anser lämplig att lägga fram vid EUIPO till stöd för ansökan om ogiltighetsförklaring och vidare att EUIPO är skyldig att undersöka all bevisning som lagts fram för att avgöra om den verkligen styrker att den tidigare formgivningen har offentliggjorts.

Även om det kan förefalla rimligt att anse att innehållet på en webbplats kan ändras när som helst och att det kan vara svårt att i efterhand kontrollera innehållet, kan sådana överväganden inte tillämpas på utskrifter av e-handelsportalen amazon.de, som, omedelbart före uppgiften om vilken dag anbudet var tillgängligt på den webbplatsen, innehåller ett ASIN-nummer (Amazon

Standard Identification Number), som är ett unikt referensnummer som tilldelas varje artikel i katalogen och gör det möjligt att identifiera artikeln på webbförsäljningsplattformen Amazon.

Att automatiskt tillämpa antagandet att innehållet på en webbplats eller andra elektroniska dokument kan ändras när som helst, utan att hysa allvarliga och bestyrkta tvivel på att bevisningen har ändrats i förevarande mål, innebär att den princip görs verkningslös som har slagits fast i unionens rättspraxis enligt vilken de bevis som har tillhandahållits av den som ansökt om ogiltighetsförklaring ska bedömas i förhållande till varandra.

- [Dom av den 6 juni 2019, Rietze/EUIPO – Volkswagen \(Fordon VW Caddy\) \(T-192/18, EU:T:2019:379\)](#)

Tribunalen fastställde i sin dom EUIPO:s beslut att formgivningen avseende fordonet VW Caddy var ny i den mening som avses i artikel 5 i förordning nr 6/2002 och hade särprägel i den mening som avses i artikel 6 i samma förordning. Det var ett ogiltighetsförfarande som inletts av klaganden, Rietze, ett tyskt bolag som saluförde miniatyrbilar, som gav upphov till det målet. Den omtvistade formgivningen var en formgivning som avsåg fordonet VW Caddy, som Volkswagen lanserat på marknaden år 2011. För att styrka att en tidigare formgivning gjorts tillgänglig, hänvisade klaganden till en tidigare modell av det fordonet, nämligen VW Caddy (2K) Life, som lanserades år 2004.

Tribunalen godtog inte klagandens argument att EUIPO för det första borde ha gjort en avvägning mellan de motstående formgivningarnas kännetecken, för det andra bedömt deras gemensamma drag och för det tredje skiljt mellan deras estetiska och tekniska egenskaper.

Vidare underkände tribunalen klagandens argument att EUIPO hade underlåtit att beakta viss bevisning där en illustration av den tidigare formgivningen återgavs. Tribunalen erinrade om att det ankommer på den som har gett in ansökan om ogiltighetsförklaring att tillhandahålla exakta och fullständiga återgivningar av den tidigare formgivningen och att det inte kan fordras att överklagandenämnden kombinerar olika bilder av varan där den tidigare formgivningen ingår eller att den ersätter en beståndsdel som återges på de flesta bilderna med en beståndsdel som återfinns på endast en bild.

- [Dom av den 20 oktober 2021, JMS Sports/EUIPO – Inter-Vion \(Hårband i en spiral\) \(T-823/19, EU:T:2021:718\)](#)

JMS Sports sp. z o.o. var innehavare av den gemenskapsformgivning avseende ett hårband i en spiral som gavs in till EUIPO den 24 juni 2010. Inter-Vion S.A. ansökte om ogiltighetsförklaring av denna formgivning, bland annat med hänvisning till att nyhetskravet inte var uppfyllt. För att styrka att de tidigare formgivningarna gjorts tillgängliga ingav bolaget skärmdumpar av webbplatser från år 2009.

EUIPO:s överklagandenämnd fann att det hade styrkts att tidigare formgivningar, som var identiska med den omtvistade formgivningen, redan hade gjorts tillgängliga. Överklagandenämnden fann därför att den omtvistade formgivningen inte var ny.

Överklagandenämndens beslut överklagades till tribunalen, som ogillade överklagandet och klargjorde bevisvärdet av bevisning från webbplatser som åberopas för att styrka vid vilken tidpunkt en formgivning gjorts tillgänglig för allmänheten.³¹

Inledningsvis avisade tribunalen bevisningen som åberopats för första gången vid tribunalen och som erhållits genom fritt tillgängliga verktyg såsom sökmotorn Google eller Wayback Machine. Den omfattades nämligen inte av de faktiska omständigheterna i ärendet vid överklagandenämnden och kunde därför inte beaktas vid prövningen av det överklagade beslutets lagenlighet.

Tribunalen påpekade därefter, efter det att den erinrat om att den som ansöker om ogiltighetsförklaring har en möjlighet att välja den bevisning som den finner lämplig, att framträdandet av en bild av en formgivning på internet kan kvalificeras som "publicering" och således utgör ett "tillgängliggörande för allmänheten". Tribunalen slog fast att skärmdumpar inte har ett begränsat bevisvärde.

I det aktuella fallet konstaterade tribunalen att skärmdumparna av webbplatserna tydligt visade formgivningar som var identiska med den omtvistade formgivningen, de fullständiga URL-adresserna³² för dessa webbplatser, samt datumet för tillgängliggörande för allmänheten, som låg före den dag då ansökan om registrering av den omtvistade formgivningen lämnades in. Dessutom innehöll en skärmdump andra tidsangivande uppgifter, i form av kommentarer från internetanvändare, vilka styrkte tillgängliggörande för allmänheten den 1 november 2009.

Tribunalen underströk vidare att enbart den abstrakta möjligheten att innehållet i eller datumet för en webbplats kan ha manipulerats inte är ett tillräckligt skäl för att ifrågasätta trovärdigheten av bevis som består av en skärmdump av nämnda webbplats. Trovärdigheten kan endast ifrågasättas genom åberopande av omständigheter som konkret tyder på manipulation. Även om skärmdumpen från Wayback Machine inte innehöll någon bild av produkten, utgjorde den en relevant informationskälla som bekräftade tillförlitligheten av skärmdumpen av en av de aktuella webbplatserna. Tribunalen fann det därför styrkt att ett tillgängliggörande hade skett.

Vad slutligen gällde fördelningen av bevisbördan angav tribunalen att eftersom den part som ansökt om ogiltighetsförklaring lagt fram bevis som hämtats från internet och som visade att de tidigare formgivningarna hade gjorts tillgängliga för allmänheten, ankom det på innehavaren av formgivningen att visa att denna bevisning inte var trovärdig. I detta avseende krävdes det inte av klaganden att denne visade att en webbplats manipulerats, utan denne måste ange konkreta omständigheter som skulle kunna utgöra trovärdiga tecken på manipulation, såsom uppenbara tecken på förfalskning, obestridliga motsägelser i de lämnade uppgifterna eller uppenbara inkonsekvenser som motiverade tvivel om skärmdumparnas äkthet.

³¹ I den mening som avses i artikel 7.1 i förordning nr 6/2002.

³² Uniform Resource Locator.

d) Nyhetsfrist

- [Dom av den 14 juni 2011, Sphere Time/harmoniseringskontoret – Punch \(Ett fickur fäst vid ett band\) \(T-68/10, EU:T:2011:269\)](#)³³

I denna dom, vars faktiska och rättsliga bakgrund det har redogjorts för ovan,³⁴ ställde tribunalen som villkor för tillämpningen av artikel 7.2 i förordning nr 6/2002 i ett ogiltighetsförfarande att innehavaren av den formgivning som ansökan om ogiltighetsförklaring avser måste visa att denne antingen är formgivare till den formgivning som åberopas till stöd för ansökan eller är dennes rättsinnehavare. Enligt artikel 7.2 i förordning (EG) nr 6/2002 kan man bortse från offentliggörande om en formgivning, för vilken skydd begärs, har gjorts tillgänglig för allmänheten antingen av formgivaren eller dennes rättsinnehavare, eller av en tredje part på grundval av information som tillhandahållits eller handlingar som utförts av formgivaren eller dennes rättsinnehavare, under den tolv månaders period som föregår dagen för ingivandet av ansökan om registrering eller prioritet.

5. Formgivning som utgör en del av en sammansatt produkt

a) Skyddskrav

- [Dom av den 9 september 2014, Biscuits Poult/harmoniseringskontoret – Banketbakkerij Merba \(Kaka\) \(T-494/12, EU:T:2014:757\)](#)

Biscuits Poult SAS var innehavare av en gemenskapsformgivning som registrerats vid harmoniseringskontoret (nu EUIPO) enligt förordning nr 6/2002, avseende kakor. Överklagandenämnden upphävde annulleringsenhetens beslut att avslå Banketbakkerij Merba BV:s ansökan om ogiltighetsförklaring och förklarade den omtvistade formgivningen ogiltig på grund av bristande särprägel.

Tribunalen ogillade överklagandet av överklagandenämndens beslut och fann att de icke synliga egenskaperna hos den omtvistade produkten, vilka inte hade samband med dess utseende, inte kunde beaktas vid bedömningen av huruvida den omtvistade formgivningen kunde skyddas.

Tribunalen klargjorde i sin dom att artikel 4.2 i förordning nr 6/2002 utgör en specialbestämmelse som specifikt avser formgivning av eller som ingår i en produkt som utgör en beståndsdel i en sammansatt produkt i den mening som avses i artikel 3 c i samma förordning. Enligt denna bestämmelse skyddas dessa formgivningar endast, för det första, om beståndsdelarna, när de har infogats i den sammansatta produkten, förblir synliga vid normal användning av denna, och för det andra, om sådana synliga detaljer i beståndsdelarna i sig uppfyller kraven på nyhet och särprägel. Med beaktande av den särskilda karaktären av beståndsdelarna i en sammansatt produkt i den mening som avses i artikel 3 c i förordning nr 6/2002, vilka kan vara föremål för produktion och saluföring som skiljer sig från produktionen och saluföringen av den sammansatta produkten, är det rimligt att lagstiftaren medger

³³ Se även avsnitten 1.3.c, "Särprägel: Kunnig användare", och 1.3.e., "Helhetsintryck".

³⁴ Vad gäller den faktiska och rättsliga bakgrunden till tvisten, se avsnitt 1.3.c, "Särprägel: Kunnig användare", s. 13.

möjligheten att de registreras som en formgivning, under förutsättning att de förblir synliga efter det att de har infogats i den sammansatta produkten och endast avseende de delar av de aktuella beståndsdelarna som är synliga vid normal användning av den sammansatta produkten och endast i den mån som dessa delar är nya och har särprägel. Av detta drog tribunalen slutsatsen att när en produkt – i det aktuella fallet en kaka – inte är en sammansatt produkt i den mening som avses i artikel 3 c i förordning nr 6/2002, eftersom den inte består av flera utbytbara beståndsdelar, så att produkten kan tas isär och åter hopfogas, gör överklagandenämnden inte en oriktig bedömning om den finner att de icke synliga detaljerna i produkten, vilka inte kan hänföras till dess utseende, inte kan beaktas vid bedömningen av om formgivningen kan vara föremål för skydd.

- [Dom av den 3 oktober 2014, Cezar/harmoniseringskontoret – Poli-Eco \(Insats\) \(T-39/13, EU:T:2014:852\)](#)

Cezar Przedsiębiorstwo Produkcyjne Dariusz Bogdan Niewiński var innehavare av en gemenskapsformgivning avseende golvlister som registrerats vid harmoniseringskontoret (nu EUIPO) enligt förordning nr 6/2002. Annulleringsenheten biföll Poli-Eco Tworzywa Sztuczne sp. z o.o.s ansökan om ogiltighetsförklaring och förklarade formgivningen ogiltig på grund av att den inte var ny.

Tribunalen biföll överklagandet av överklagandenämndens beslut att fastställa annulleringsenhetens beslut. Tribunalen fann att en gemenskapsformgivnings nyhet och särprägel inte kan bedömas genom att jämföra den med en tidigare formgivning som, i egenskap av del av en sammansatt produkt, inte är synlig vid normal användning.

Synlighetskravet i skäl 12 i förordning nr 6/2002 – som innebär att skyddet för gemenskapsformgivningar inte ska utsträckas till att omfatta sådana beståndsdelar som inte syns vid en normal användning av en produkt eller sådana detaljer i en beståndsdel som inte syns när beståndsdelen är monterad – är således tillämpligt på den tidigare formgivningen.

- [Dom av den 28 oktober 2021, Ferrari \(C-123/20, EU:C:2021:889\)](#)

Den 2 december 2014 presenterade Ferrari SpA för första gången för allmänheten bilmodellen FXX K i ett pressmeddelande med två fotografier som visade en bild av fordonet sett från sidan och en bild av fordonet sett framifrån.

Från år 2016 tillverkade och sålde Mansory Design & Holding GmbH (nedan kallat Mansory Design) utrustning för att individualisera bilars utseende (så kallade stylingpaket) avsedda att förändra utseendet på en annan Ferrarimodell, avsedd för allmän väg och serietillverkad, så att den liknade modellen Ferrari FXX K.

Ferrari väckte talan om intrång och tillhörande yrkanden på grund av ett påstått åsidosättande av de rättigheter som följde av tre oregistrerade gemenskapsformgivningar avseende delar av modellen FXX K, närmare bestämt karossdelar. Dessa skyddade gemenskapsformgivningar uppkom i samband med offentliggörandet av pressmeddelandet av den 2 december 2014.

Landgericht Düsseldorf (Regiondomstolen i Düsseldorf, Tyskland) ogillade samtliga yrkanden. Ferrari överklagade detta avgörande till Oberlandesgericht Düsseldorf (Appellationsdomstolen i Düsseldorf, Tyskland), som ogillade överklagandet och slog fast att den första och den andra oregistrerade gemenskapsformgivningen aldrig funnits, eftersom Ferrari inte visat att minimikraven på en viss självständighet eller en viss samstämmighet med avseende på formen var uppfyllda. Den tredje formgivningen existerade förvisso, men Mansory Design gjorde inte intrång i den.

Efter en begäran om förhandsavgörande uttalade sig EU-domstolen om frågan huruvida den omständigheten att bilder av en produkt har gjorts tillgängliga för allmänheten, såsom offentliggörandet av fotografier av en bil, kan medföra att en formgivning för en del av eller för en beståndsdel i denna produkt har gjorts tillgänglig för allmänheten, och, om så är fallet, i vilken utsträckning utseendet på denna produkt eller denna beståndsdel måste vara självständigt i förhållande till produkten i sin helhet för att det ska vara möjligt att pröva huruvida detta utseende har särprägel.

Domstolen slog bland annat fast att unionsrätten ska tolkas så, att tillgängliggörande för allmänheten av bilder av en produkt, såsom offentliggörandet av fotografier av en bil, medför att en formgivning för en del av denna produkt eller för en beståndsdel i nämnda produkt, såsom en sammansatt produkt, har gjorts tillgänglig för allmänheten, under förutsättning att utseendet av denna del eller beståndsdel tydligt kan identifieras i samband med detta offentliggörande.³⁵

För det första är de materiella villkor som ska vara uppfyllda för att en gemenskapsformgivning ska kunna skyddas, oavsett om den är registrerad eller oregistrerad, det vill säga kravet på nyhet och särprägel, desamma för både produkter och produktdelar.³⁶ Under förutsättning att de materiella villkoren för att erhålla skydd är uppfyllda ska det formella villkoret för att det ska anses vara fråga om en oregistrerad gemenskapsformgivning vara att denna formgivning görs tillgänglig för allmänheten på det sätt som föreskrivs i artikel 11.2 i förordning nr 6/2002.³⁷ För att tillgängliggörandet för allmänheten av formgivningen för en sammanlagd produkt ska anses medföra att formgivningen för en del av denna produkt har gjorts tillgänglig, krävs det att den delens utseende tydligt kan identifieras i samband med detta offentliggörande. Detta ska emellertid inte innebära någon skyldighet för formgivarna att tillgängliggöra varje enskild del av deras produkter som de önskar ska skyddas såsom oregistrerade gemenskapsformgivningar.

För det andra har domstolen understrukit att begreppet särprägel, i den mening som avses i artikel 6 i förordning nr 6/2002,³⁸ inte reglerar förhållandet mellan en produkts formgivning och de formgivningar för de delar som den består av, utan förhållandet mellan dessa formgivningar och andra, tidigare formgivningar. För att det ska vara möjligt att pröva huruvida utseendet av en del av en produkt eller av en beståndsdel i en sammansatt produkt uppfyller kravet på särprägel, är det nödvändigt att denna del eller beståndsdel utgör ett synligt delområde på produkten eller den sammansatta produkten, som är avgränsat genom linjer, konturer, färger,

³⁵ I den mening som avses i artiklarna 3 a och c, 4.2 och 11.2 i förordning nr 6/2002.

³⁶ I den mening som avses i artiklarna 4–6 i förordning nr 6/2002.

³⁷ Enligt denna artikel ska "en formgivning anses ha gjorts tillgänglig för allmänheten inom unionen om den har offentliggjorts, förevisats, använts i yrkesmässig verksamhet eller blivit känd på annat sätt, så att dessa omständigheter rimligen kunde ha blivit kända vid normal yrkesmässig verksamhet i kretsar inom den berörda sektorn inom [unionen]".

³⁸ Artikel 6.1 i förordning nr 6/2002 föreskriver att en formgivning skall anses ha särprägel om det helhetsintryck som en kunnig användare får av formgivningen, skiljer sig från det helhetsintryck en sådan användare får av en formgivning som har gjorts tillgänglig för allmänheten.

former eller en särskild ytstruktur. Detta förutsätter att utseendet på delen eller beståndsdelen helt på egen hand kan skapa ett helhetsintryck utan att helt smälta samman med den sammansatta produkten.

b) Reparation av en sammansatt produkt

- [Dom av den 20 december 2017, Acacia och D'Amato \(C-397/16 och C-435/16, EU:C:2017:992\)](#)

Audi och Porsche var innehavare av flera gemenskapsformgivningar för legerade originalfälgar för bilar. Acacia tillverkade och saluförde fälgar som ofta var estetiskt eller funktionellt identiska med originalfälgarna. Audi och Porsche väckte talan vid Tribunale di Milano (Domstolen i Milano, Italien) respektive Landgericht Stuttgart (Regiondomstolen i Stuttgart, Tyskland) för att få fastställt att Acacias tillverkning och saluföring av fälgarna i fråga utgjorde ett intrång i deras gemenskapsformgivningar. Efter överklaganden till de hänskjutande italienska och tyska domstolarna vilandeförklarade dessa respektive mål och begärde förhandsavgöranden från EU-domstolen om tolkningen av den så kallade reparationsklausulen i artikel 110.1 i förordning nr 6/2002.

I den bestämmelsen anges att skydd i form av gemenskapsformgivning inte ska åtnjutas för en formgivning som utgör en beståndsdelen i en sammansatt produkt och som används för att möjliggöra reparation av denna sammansatta produkt så att den återfår sitt ursprungliga utseende.

På frågan om artikel 110.1 i förordning nr 6/2002 innebär att det där föreskrivna undantaget från skydd är avhängigt av att den skyddade formgivningen är beroende av den sammansatta produktens utseende, framhöll domstolen det mål som eftersträvas med den bestämmelsen, nämligen att undvika att det skapas en konkurrensskyddad marknad för vissa reservdelar och i synnerhet att en konsument som köper en långlivad och kanske dyr produkt för alltid, vid köp av externa tillbehör, ska vara bunden till tillverkaren av den sammansatta produkten. Mot den bakgrunden fann domstolen, på grundval av en bokstavlig och teleologisk tolkning, att räckvidden av artikel 110.1 i förordning nr 6/2002 inte är begränsad till beståndsdelen som ingår i en sammansatt produkt "på vars utseende den skyddade formgivningen beror".

Den tolkningen bidrar enligt domstolen till att uppnå målet med den så kallade reparationsklausulen, det vill säga att undvika att konkurrensskyddade marknader skapas för reservdelar. Vad vidare gällde frågan om villkoren för att undantaget i den så kallade reparationsklausulen ska vara tillämpligt angav domstolen att det undantaget endast kan gälla beståndsdelen som är föremål för skydd i form av gemenskapsformgivning och som därmed uppfyller de villkor som föreskrivs i synnerhet i artikel 4.2 i förordning nr 6/2002. Den bestämmelsen skyddar en formgivning av en produkt som utgör en beståndsdelen i en sammansatt produkt när beståndsdelen, efter att ha infogats i den sammansatta produkten, förblir synlig vid normal användning av denna, och när synliga detaljer i beståndsdelen i sig uppfyller kraven på nyhet och särprägel, såsom föreskrivs i artikel 4.1 i förordningen. I det aktuella fallet uppfyllde biltillverkarnas gemenskapsformgivningar för fälgar nämnda krav.

Domstolen angav vidare att dessa följare utgjorde "beståndsdelar i en sammansatt produkt" i den mening som avses i artikel 110.1, eftersom en följare utgör en del av en bil, utan vilken bilen inte kan bli föremål för en normal användning. Vad gäller villkoret att beståndsdelarna ska "användas ... för att möjliggöra reparation av denna sammansatta produkt" angav domstolen att denna så kallade reparationsklausul inte omfattar användning av en beståndsdel för nöjes skull eller av smakskäl, såsom när en beståndsdel byts ut av estetiska skäl eller för att göra produkten mer personlig. Tvärtom krävs att användningen är nödvändig för att kunna reparera en sammansatt produkt som blivit defekt. Slutligen slog domstolen fast att reparationen ska utföras så, att den sammansatta produkten återfår sitt ursprungliga utseende. I det avseendet betonade domstolen att en beståndsdel som används vid reparation för att återställa den sammansatta produktens utseende måste vara synlig. Mot bakgrund av dessa överväganden slog domstolen fast att artikel 110.1 i förordning nr 6/2002 endast är tillämplig på beståndsdelarna i en sammansatt produkt som utseendemässigt är identiska med de ursprungliga beståndsdelarna, vilket inte är fallet med en reservdel som, vad gäller färg och dimensioner, inte motsvarar den ursprungliga beståndsdelarna, eller om den sammansatta produktens utseende har ändrats sedan den släpptes ut på marknaden.

Slutligen betonade domstolen, på frågan om det för att kunna utnyttja undantaget i artikel 110.1 i förordning nr 6/2002 krävs att tillverkaren eller säljaren av en del av en sammansatt produkt säkerställer, och i så fall på vilket sätt, att denna del endast kan förvärvas i reparationssyfte, att det åligger tillverkaren eller säljaren av en del av en sammansatt produkt som vill utnyttja undantaget i den bestämmelsen att iaktta en omsorgsplikt. Därvidlag åligger det tillverkaren eller försäljaren att genom klara och synliga anvisningar på produkten, dess förpackning, i broschyrer eller köpehandlingar, informera användare i senare led om att den berörda beståndsdelarna innehåller en formgivning som de inte är innehavare av och att denna beståndsdel enbart får användas för att möjliggöra reparation av en sammansatt produkt så att den återfår sitt ursprungliga utseende. Det åligger dem också att på lämpligt sätt, inklusive genom avtal, se till att användarna i senare led inte använder delarna i fråga på ett sätt som är oförenligt med de villkor som föreskrivs i artikel 110.1 i förordning nr 6/2002 och att dessutom avstå från att sälja en sådan del om de vet, eller har rimliga skäl att veta, att delen inte kommer att användas på det föreskrivna sättet.

6. Formgivningar betingade av teknisk funktion och formgivningar för mekaniskt sammanfogande delar

- [*Dom av den 8 mars 2018, Doceram \(C-395/16, EU:C:2018:172\)*](#)

Doceram GmbH var innehavare av flera registrerade gemenskapsformgivningar för centreringsstift. Bolaget väckte förbudstalan mot Ceramtec GmbH, som också tillverkade och saluförde centreringsstift av samma slag som de som skyddades av dessa formgivningar. Efter ett genkärsmål om ogiltighetsförklaring förklarades de nämnda formgivningarna ogiltiga med motiveringen att egenskaperna hos de berörda produkternas utseende uteslutande berodde på deras tekniska funktion.

Oberlandesgericht Düsseldorf (Regiondomstolen i Düsseldorf, Tyskland) beslutade att inge en begäran om förhandsavgörande till EU-domstolen för att denna skulle klargöra om förekomsten av alternativa formgivningar är avgörande vid bedömningen av om egenskaper som rör en produkts utseende uteslutande är betingade av produktens tekniska funktion.

För det första slog domstolen fast att artikel 8.1 i förordning nr 6/2002 ska tolkas så, att det för att kunna bedöma huruvida detaljerna i en produkts utseende uteslutande är betingade av produktens tekniska funktion, ska det fastställas att den funktionen är den enda faktorn som har format detaljerna. Att det finns alternativa formgivningar är inte avgörande i detta hänseende.

Vad gällde lydelsen av artikel 8.1 i förordning nr 6/2002, konstaterade domstolen först att den inte innehåller något kriterium för bedömningen av huruvida de aktuella detaljerna i en produkts utseende uteslutande är betingade av produktens tekniska funktion. Det framgår således inte av någon bestämmelse i förordningen att det förhållandet att det finns alternativa formgivningar som kan uppfylla samma tekniska funktion som den aktuella produktens funktion skulle vara det enda kriteriet som gör det möjligt att fastställa om artikeln ska tillämpas.

Därefter konstaterade domstolen, beträffande det sammanhang som artikel 8.1 i förordning nr 6/2002 förekommer i, att nämnda bestämmelse ingår i avsnitt 1 i avdelning II i förordningen, vilket har rubriken "Skyddskrav", och omfattar de situationer då ett gemenskapsformskydd inte kan erhållas för sådana detaljer i en produkts utseende som uteslutande är betingade av produktens tekniska funktion. Det följer av skäl 10 i nämnda förordning att den omständigheten att formskydd inte erhålls i sådana situationer inte innebär att en formgivning måste ha ett estetiskt värde. Av detta följer att den aktuella produktens utseende inte måste ha en estetisk aspekt för att kunna skyddas enligt förordningen.

Utseendet är dock av avgörande betydelse för en formgivning, och ett sådant konstaterande tycks stödja den tolkningen av artikel 8.1 i förordning nr 6/2002 att nämnda bestämmelse utesluter skydd enligt förordningen i de fall då behovet att fylla en teknisk funktion hos den aktuella produkten är den enda faktorn som har lett till att formgivaren har valt en viss detalj i produktens utseende medan andra typer av överväganden, i synnerhet sådana överväganden som är knutna till den visuella aspekten av produkten, inte har haft någon betydelse vid valet av detaljen.

Slutligen finner domstolen att denna tolkning också stöds av det mål som eftersträvas med förordning nr 6/2002. Det framgår nämligen av skälen 5 och 7 i nämnda förordning att dess mål är att skapa en gemenskapsformgivning som är direkt tillämplig i varje medlemsstat och som skyddas i ett område som omfattar alla medlemsstater, samt att genom att ge ökat skydd för industriell formgivning främja innovation och utveckling av nya produkter och investeringar i produktionen av dessa. Vad i synnerhet beträffar artikel 8.1 i förordning nr 6/2002, jämförd med skäl 10 i samma förordning, syftar nämnda bestämmelse till att säkerställa att teknisk innovation inte hämmas av att skydd ges åt sådana detaljer i en produkts utseende som uteslutande är betingade av en teknisk funktion.

För det andra fastställde domstolen att det vid fastställandet av huruvida de aktuella detaljerna i en produkts utseende uteslutande är betingade av produktens tekniska funktion i den mening som avses i den bestämmelsen ankommer på den nationella domstolen att beakta samtliga

relevanta och objektiva omständigheter i varje enskilt fall och att det i detta hänseende inte är nödvändigt att utgå från en "objektiv betraktares" uppfattning.

En sådan bedömning ska bland annat göras med hänsyn till den aktuella formgivningen, objektiva omständigheter som indikerar de skäl som inverkat på valet av detaljerna i den aktuella produktens utseende och uppgifter om produktens användningsområde, samt huruvida det existerar andra alternativa formgivningar som kan fylla samma tekniska funktion, i den mån sådana omständigheter eller uppgifter eller existens av andra formgivningar kan styrkas genom tillförlitlig bevisning.

- [Dom av den 18 november 2020, Tinnus Enterprises/EUIPO – Mystic Products och Koopman International \(Utrustning för distribution av vätskor \(T-574/19, EU:T:2020:543\)](#)³⁹

Tinnus Enterprises LLC var innehavare av den gemenskapsformgivning för vilken ansökan gavs in till EUIPO den 10 mars 2015 och som var avsedd att tillämpas på produkten "installationer för distribution av vätskor". Mystic Products Import & Export SL och Koopman International BV gav den 7 juni 2016 respektive den 19 april 2017 in en ansökan om ogiltighetsförklaring av den omtvistade formgivningen. De åberopade bland annat artikel 8.1 i förordning nr 6/2002, enligt vilken gemenskapsformskydd inte kan erhållas för sådana detaljer i en produkts utseende som uteslutande är betingade av en teknisk funktion.

Den 12 juni 2019 fastställde överklagandenämnden vid EUIPO annulleringsenhetens beslut att förklara den aktuella formgivningen ogiltig. Den fann att den omtvistade formgivningen grundade sig på detaljer i utseendet hos en produkt, nämligen utrustning för distribution av vätskor, vilka uteslutande var betingade av produktens tekniska funktion.

Tribunalen ogillade överklagandet av överklagandenämndens beslut och tolkade för första gången artikel 8.1 i förordning nr 6/2002, enligt vilken en gemenskapsformgivning inte ger rättigheter för sådana egenskaper i en produkts utseende som uteslutande följer av dess tekniska funktion. Den kompletterade därmed den analys som domstolen gjorde i sin dom av den 8 mars 2018, Doceram.⁴⁰

Tribunalen erinrade inledningsvis om att det enligt domen Doceram, vid bedömningen av huruvida detaljerna i en produkts utseende uteslutande är betingade av produktens tekniska funktion, ska fastställas att denna funktion är den enda faktor som har format detaljerna, eftersom förekomsten av alternativa formgivningar inte är avgörande i detta avseende. Bedömningen ska göras i tre etapper. Först ska den berörda produktens tekniska funktion fastställas, därefter ska detaljerna i produktens utseende bedömas och avslutningsvis ska det mot bakgrund av samtliga relevanta objektiva omständigheter prövas huruvida dessa detaljer uteslutande är betingade av den berörda produktens tekniska funktion. Tribunalen preciserade att om åtminstone en av detaljerna i den berörda produktens utseende inte uteslutande är betingad av produktens tekniska funktion, förblir formgivningen giltig och ger skydd för denna detalj.

³⁹ Prövningstillstånd beviljades inte för överklagandet av denna dom (beslut av den 5 maj 2021, [Tinnus Enterprises/EUIPO](#), C-29/21 P, ej publicerat, EU:C:2021:357).

⁴⁰ Se dom av den 8 mars 2018, [Doceram](#), (C-395/16, EU:C:2018:172), som presenteras i detta tematiska faktablad i avsnitt I.6., "Formgivningar betingade av teknisk funktion och formgivningar för mekaniskt sammanfogande delar", s. 30.

Tribunalen påpekade vidare att även om alla detaljer i den berörda produktens utseende uteslutande är betingade av en teknisk funktion, är en formgivning inte giltig, såvida det inte framgår att sammansättningen av dessa detaljer har styrts av överväganden som inte uteslutande hänför sig till behovet av att fylla den aktuella produktens tekniska funktion, bland annat genom att ge ett annat visuellt helhetsintryck som går utöver den tekniska funktionen.

Efter det att tribunalen hade erinrat om att detaljerna i en produkts utseende ska identifieras från fall till fall antingen genom en enkel visuell bedömning av formgivningen eller genom en fördjupad prövning av formgivningen, angav den att den delade EUIPO:s synsätt. Tribunalen slog fast att den omständigheten att detaljerna i den berörda produktens utseende sammanfaller med de enskilda beståndsdelar som den består av inte innebär att det har begåtts ett fel vid identifieringen av nämnda detaljer.

Tribunalen erinrade vidare om att enligt domen Doceram utgör förekomsten av alternativa formgivningar som kan fylla samma tekniska funktion en relevant objektiv omständighet som ska beaktas vid bedömningen av huruvida detaljerna i den berörda produktens utseende uteslutande är betingade av en teknisk funktion. Tribunalen bedömde att EUIPO gjorde rätt när den vid sin bedömning av den aktuella formgivningen beaktade inte bara att Tinnus Enterprises innehade andra formgivningar, utan även andra relevanta objektiva omständigheter, bland annat dess europeiska patentansökan, när den drog slutsatsen att alla detaljer i den berörda produktens utseende uteslutande var betingade av en teknisk funktion.

Slutligen fann tribunalen att EUIPO beaktade samtliga relevanta objektiva omständigheter, som styrks av tillförlitlig bevisning, när den slog fast att den aktuella produktens utseende inte följer av en särskild sammansättning av produktens detaljer som styrs av estetiska överväganden, utan uteslutande är betingat av produktens tekniska funktion.

7. Konflikt med en tidigare formgivning

- [Dom av den 18 mars 2010, Grupo Promer Mon Graphic/harmoniseringskontoret – PepsiCo \(Cirkelformad reklamartikel\) \(T-9/07, EU:T:2010:96\)](#)⁴¹

PepsiCo var innehavare av en gemenskapsformgivning som registrerats vid harmoniseringskontoret (nu EUIPO) enligt förordning nr 6/2002, avseende reklamartiklar för leksaker. Överklagandenämnden, som upphävde annulleringsenhetens beslut att bifalla Grupo Promers ansökan om ogiltighetsförklaring, ansåg att den omtvistade formgivningen inte stod i strid med en tidigare formgivning.

Tribunalen biföll ett överklagande av överklagandenämndens beslut och ogiltigförklarade detta beslut med motiveringen att skillnaderna mellan de motstående formgivningarna inte var tillräckliga för att ge ett annat helhetsintryck hos den kunniga användaren.

Tribunalen förtydligade att den förteckning över grunder för ogiltighetsförklaring av en gemenskapsformgivning som fastställs i artikel 25.1 i förordning nr 6/2002 ska anses vara

⁴¹ Överklagandet av den domen ogillades genom dom av den 20 oktober 2011, [PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic](#) (C-281/10 P, EU:C:2011:679), som presenteras i avsnitt I.3.c, "Särprägel: Kunnig användare".

uttömmande och inbegriper inte ond tro hos innehavaren av den omtvistade gemenskapsformgivningen. Tribunalen definierade även vissa grundläggande begrepp i förordning nr 6/2002. Beträffande begreppet "stå i strid med" angav tribunalen att artikel 25.1 d i förordning nr 6/2002 ska tolkas så, att en gemenskapsformgivning står i strid med en tidigare formgivning när en kunnig användare, med hänsyn till den frihet som formgivaren har haft vid utvecklingen av gemenskapsformgivningen, inte får ett annat helhetsintryck av denna gemenskapsformgivning än det helhetsintryck som nämnda användare får av en åberopad tidigare formgivning. Vidare klargjorde tribunalen innebörden av begreppen "graden av formgivarens frihet att utveckla formgivningen", "kunnig användare", och "helhetsintryck". Den grad av frihet som formgivaren haft vid utvecklingen av en formgivning ska enligt tribunalen bland annat fastställas utifrån de krav som hänger samman med de egenskaper som är nödvändiga på grund av produktens, eller en del av en produkts, tekniska funktion eller de krav som gäller enligt lag för produkten.

- [Dom av den 21 april 2021, Bibita Group/EUIPO – Benkomers \(Flaska för drycker\) \(T-326/20, EU:T:2021:208\)](#)

Den 13 mars 2017 ansökte Benkomers OOD hos EUIPO om registrering av en gemenskapsformgivning för en dryckesflaska. Efter registreringen av formgivningen lämnade sökanden, Bibita Group, in en ansökan om ogiltighetsförklaring av formgivningen med hänvisning till artikel 25.1 d iii i förordning nr 6/2002. Bibita Group gjorde gällande att eftersom samma kriterier ska tillämpas vid bedömningen enligt artikel 25.1 d iii i förordning 6/2002 som för bedömningen av särprägel enligt artikel 25.1 b, jämförd med artikel 6 i den förordningen, saknade den omtvistade formgivningen särprägel i förhållande till den formgivning som Bibita Group var innehavare av, vilken var skyddad från en tidigare dag än dagen för ansökan om registrering av den omtvistade formgivningen. Annulleringsenheten⁴² avslog ansökan om ogiltighetsförklaring, och EUIPO:s överklagandenämnd avslog överklagandet.

Tribunalen ogillade Bibita Groups överklagande av överklagandenämndens beslut och preciserade begreppet "i strid" i den mening som avses i artikel 25.1 d i förordning nr 6/2002.

Tribunalen erinrade inledningsvis om att artikel 25.1 d i förordning nr 6/2002 enligt fast rättspraxis ska tolkas så, att en gemenskapsformgivning står i strid med en tidigare formgivning när en kunnig användare, med hänsyn till den frihet som formgivaren har haft vid utvecklingen av gemenskapsformgivningen, inte får ett annat helhetsintryck av denna gemenskapsformgivning än av den åberopade tidigare formgivningen.

Vad därefter gällde argumentet att den tidigare formgivningen åtnjöt ett särskilt omfattande skydd, preciserade tribunalen att trots hänvisningen i skäl 14 i förordning nr 6/2002 till att helhetsintrycken av formgivningarna "tydligt" ska skilja sig åt, är lydelsen i artikel 6 i förordningen klar och otvetydig. Enligt rättspraxis avseende denna bestämmelse ska, vid tillämpningen av

⁴² Enligt artikel 25.1 d iii i förordning nr 6/2002, i dess ändrade lydelse, får en gemenskapsformgivning förklaras ogiltig om formgivningen står i strid med en tidigare formgivning som har gjorts tillgänglig för allmänheten efter den dag då ansökan lämnades in eller, om prioritet åberopas, den dag från vilken gemenskapsformgivningens prioritet räknas, och som är skyddad från en dag före den nämnda dagen genom ett formskydd som registrerats enligt Genèveakten till Haagöverenskommelsen om internationell registrering av industriella formgivningar, antagen i Genève den 2 juli 1999, som godkändes genom rådets beslut 2006/954/EG av den 18 december 2006 (EUT L 386, s. 2006, s. 28), och som har verkan i gemenskapen, eller genom ansökan om sådan rätt.

artikel 25.1 d i den förordningen och vid bedömningen av huruvida det föreligger en motsättning mellan de aktuella formgivningarna, hållas i minnet att en formgivning kan åtnjuta det skydd som gemenskapsformgivningen ger enligt den relevanta lagstiftningen om formgivningen ger en kunnig användare ett annat helhetsintryck än en tidigare formgivning.

Tribunalen underströk vidare att även om det antas vara styrkt att formen av den tidigare formgivningen var helt ny i den aktuella industrisektorn vid tidpunkten för registreringen, ger en sådan forms unika karaktär inte den tidigare formgivningen ett mer omfattande skydd än det som den åtnjuter enligt förordning nr 6/2002. Den påstått nya karaktären eller originaliteten hos utseendet på den tidigare formgivningen har inte heller någon som helst inverkan på bedömningen av den omtvistade formgivningens särprägel.

Slutligen gjorde tribunalen, efter det att den erinrat om kriterierna för bedömning av en gemenskapsformgivnings särprägel, en bedömning av det helhetsintryck som en kunnig användare får av de aktuella formgivningarna. Tribunalen underströk att den bedömning som ska göras i detta avseende innebär att samtliga beståndsdelar i de aktuella formgivningarna som skiljer sig från andra beståndsdelar ska beaktas, utom sådana som inte är tillräckligt tydliga för att påverka det ovannämnda helhetsintrycket.

De aktuella formgivningarna uppvisade betydande skillnader. Tribunalen fann således att överklagandenämnden gjorde en riktig bedömning när den fann att den omtvistade formgivningen inte stod i strid med den tidigare formgivningen i den mening som avses i artikel 25.1 d iii i nämnda förordning.

8. Användning av ett särskiljande kännetecken i en senare formgivning

- [Dom av den 12 maj 2010, Beifa Group/harmoniseringskontoret – Schwan-Stabilo Schwanhäußer \(Skrivdon\) \(T-148/08, EU:T:2010:190\)](#)

Beifa Group Co. Ltd. var innehavare av en gemenskapsformgivning som registrerats vid harmoniseringskontoret (nu EUIPO) enligt förordning (EG) nr 6/2002, avseende skrivdon. Efter en ansökan om ogiltighetsförklaring från Schwan-Stabilo Schwanhäußer GmbH & Co KG, innehavare av ett äldre tredimensionellt varumärke, förklarade annulleringsenheten den omtvistade formgivningen ogiltig. Den fann att det äldre varumärket hade använts i den omtvistade formgivningen och att formgivningen därför liknade varumärket. Eftersom de varor som den ifrågasatta formgivningen omfattade var identiska med dem som det äldre varumärket omfattade, förelåg enligt annulleringsenheten en risk för förväxling hos omsättningskretsen med avseende på de nämnda varorna.

Tribunalen biföll överklagandet av överklagandenämndens beslut att fastställa annulleringsenhetens beslut, upphävde detta beslut och lämnade klagöranden om tolkningen av artikel 25.1 e i förordning nr 6/2002, enligt vilken en gemenskapsformgivning kan förklaras ogiltig endast om ett särskiljande kännetecken används i ett senare mönster och gemenskapsrätten eller den berörda medlemsstatens lagstiftning som reglerar detta kännetecken ger innehavaren av kännetecknet rätt att förbjuda denna användning. Enligt tribunalen omfattar denna artikel också den situationen när kännetecknen liknar varandra och

inte bara den situationen när de är identiska, vilket innebär att överklagandenämnden inte gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den tolkade denna bestämmelse så, att innehavaren av ett särskiljande kännetecken kan åberopa den för att ansöka om ogiltighetsförklaring av en senare gemenskapsformgivning, när ett kännetecken som liknar denne innehavares kännetecken används i nämnda formgivning.

Eftersom förordning nr 6/2002 inte innehåller några särskilda bestämmelser om hur en innehavare av en gemenskapsformgivning som sätts i fråga genom ansökan om ogiltighetsförklaring ska begära bevis för att det åberopade kännetecknet verkligen använts, tog tribunalen även ställning i denna fråga. Tribunalen angav att en sådan begäran ska framställas uttryckligen och i god tid till EUIPO. En begäran om bevis för att det äldre kännetecken som åberopats till stöd för en ansökan om ogiltighetsförklaring av en gemenskapsformgivning verkligen använts kan emellertid inte framställas för första gången vid överklagandenämnden.

- [Dom av den 24 september 2019, Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group \(Mopeden\) \(T-219/18, EU:T:2019:681\)](#)⁴³

Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd var innehavare av en gemenskapsformgivning som registrerats vid EUIPO enligt förordning nr 6/2002, avseende mopeder och motorcyklar. EUIPO:s överklagandenämnd upphävde annulleringsenhetens beslut att bifalla en ansökan om ogiltighetsförklaring från Piaggio & C. SpA, då den fann att den omtvistade formgivningen inte saknade nyhet eller särprägel.

Tribunalen ogillade överklagandet av överklagandenämndens beslut och fann att överklagandenämnden inte gjort en felaktig bedömning när den fann att det inte förelåg risk för förväxling hos omsättningskretsen, vilket innefattade associeringsrisken enligt artikel 25.1 e i förordning nr 6/2002.

I denna dom klargjorde tribunalen räckvidden och begreppen i fråga om grunden för ogiltighetsförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning till följd av att ett äldre kännetecken används i en formgivning i strid med artikel 25.1 e i förordning nr 6/2002.

I detta avseende fann tribunalen att en genomsnittskonsument, med en hög uppmärksamhetsnivå, på grund av dels det sammantagna visuella intryck som det äldre varumärke som Piaggio & C. åberopat gav, vilket skilde sig från det som den omtvistade formgivningen gav, dels estetikens betydelse har för det val som denne gör, kommer att utesluta att det äldre varumärket används i den omtvistade formgivningen, trots att de berörda produkterna är identiska.

Närmare bestämt påpekade tribunalen att en genomsnittskonsument som iakttar den tredimensionella formen av en skoter som skyddas av det äldre varumärket och den tredimensionella formen av den omtvistade formgivningen och som inte är en expert med fördjupade tekniska kunskaper, inte spontant kan associera bokstaven "X" mellan den bakre kåpan och sadelns underdel eller den upp- och nervända bokstaven "Ω" mellan sadelns underdel och chassit, eller automatiskt upptäcka chassits pilform, även om vederbörande har en

⁴³ Se även avsnitt I.9, "Otillåten användning av ett upphovsrättsligt skyddat verk".

hög uppmärksamhetsnivå. Beträffande karosseriet, kommer denna genomsnittskonsument snarare att uppfatta skillnaden mellan den avsmalnande formen av karosseriet som skyddas av det äldre varumärket och den mer halvcirkelformade formen på karosseriet hos den omtvistade formgivningen. Mer övergripande kommer en genomsnittskonsument, med en hög uppmärksamhetsnivå, att uppfatta den stil, de linjer och det utseende som präglar den tredimensionella skoterform som skyddas av det äldre varumärket som visuellt annorlunda i förhållande till de som skyddas av den omtvistade formgivningen.

9. Otillåten användning av ett upphovsrättsligt skyddat verk

- [Dom av den 23 oktober 2013, Viejo Valle/harmoniseringskontoret – Établissements Coquet \(Kopp och fat med räfflor samt djup tallrik med räfflor\) \(T-566/11 och T-567/11, EU:T:2013:549\)](#)

Viejo Valle, SA, var innehavare av gemenskapsformgivningar avseende en kopp och ett fat med räfflor samt en djup tallrik med räfflor. Intervenienten, Établissements Coquet, ansökte om ogiltighetsförklaring av dessa formgivningar med stöd av artikel 25.1 f i förordning nr 6/2002. Intervenienten åberopade två porslinsföremål och gjorde gällande att företaget enligt fransk rätt hade upphovsrätt till de aktuella porslinsföremålen. Harmoniseringskontoret (nu EUIPO) förklarade de omtvistade formgivningarna ogiltiga.

Tribunalen ogillade överklagandet av överklagandenämndens beslut och erinrade om att det enligt artikel 25.3 i förordning nr 6/2002 och artikel 28.1 b iii i förordning nr 2245/2002 krävs att den som ansöker om ogiltighetsförklaring av en gemenskapsformgivning på grundval av en upphovsrätt som är skyddad enligt en medlemsstats lagstiftning är innehavare av denna upphovsrätt och styrker detta inför EUIPO.

Vid bedömningen av frågan huruvida den som ansökt om ogiltighetsförklaring är upphovsrättsinnehavare i den mening som avses i denna bestämmelse och av frågan om styrkande av upphovsrätten vid EUIPO ska hänsyn tas till nationell rätt som åberopats till stöd för ansökan om ogiltighetsförklaring (i det aktuella fallet var detta fransk rätt). Tillämplig nationell rätt har nämligen i detta sammanhang betydelse särskilt för att fastställa hur upphovsrätten till det verk som åberopats till stöd för ansökan om ogiltighetsförklaring kan förvärfvas och styrkas.

- [Dom av den 24 september 2019, Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group \(Mopeden\) \(T-219/18, EU:T:2019:681\)](#)⁴⁴

I denna dom, vars faktiska och rättsliga bakgrund det har redogjorts för ovan,⁴⁵ fann tribunalen att överklagandenämnden inte hade gjort en felaktig bedömning när den på grundval av de uppgifter som den förfogade över fann att den skotermotell som motsvarade den tidigare formgivningen, vilken skyddades av italiensk och fransk upphovsrätt, inte var föremål för en otillåten användning i den omtvistade formgivningen med avseende på tillämpningen av artikel 25.1 f i förordning nr 6/2002.

⁴⁴ Se även avsnitt I.8., "Användning av ett kännetecken i en senare formgivning".

⁴⁵ Vad gäller den faktiska och rättsliga ramen för tvisten, se avsnitt I.8., "Användning av ett särskiljande kännetecken i en senare formgivning", s. 36.

Tribunalen påpekade att enligt italiensk upphovsrätt kunde det inte konstateras att den artistiska och kreativa kärna som utgjordes av de formegenskaper hos skotermodellen som motsvarade den tidigare formgivningen hade använts. Mellan den bakre kåpan och sadelns underdel, liksom mellan sadelns underdel och chassit hade den omtvistade formgivningen snarare vinklade linjer. Dess spetsiga chassi liknade en "slips" fram till stänkskärmen snarare än en pil. Beträffande karosseriet var detta hos den omtvistade formgivningen inte avsmalnande, till skillnad från den tidigare formgivningens droppform.

Dessutom fann tribunalen att det specifika helhetsutseendet och den särskilda formen, med "rundade, feminina vintage-drag" hos den tidigare formgivningen inte heller kunde återfinnas i den omtvistade formgivningen, vilken karaktäriserades av raka linjer och vinklar, varför det helhetsintryck som gavs av verket, vilket motsvarade den tidigare formgivningen, respektive av den omtvistade formgivningen var olika.

II. Rättigheter knutna till gemenskapsformgivningar

1. Äganderätt till formgivning

- [Dom av den 2 juli 2009, FEIA \(C-32/08, EU:C:2009:418\).](#)

Fundación Española para la Innovación de la Artesanía (nedan kallad FEIA) genomförde ett projekt kallat D²ARTES, inom vilket olika hantverksateljéer inom olika verksamhetsområden, tack vare ett formgivningsprojekt under ledning av en fackman på området, kunde skapa en serie föremål med målet att saluföra dessa. AC&G SA hade i egenskap av projektledare i uppdrag att välja ut formgivare och sluta avtal med dessa. AC&G slöt ett muntligt avtal, som inte var underställt den spanska arbetslagstiftningen, med Cul de Sac Espacivaio SL (nedan kallat Cul de Sac), enligt vilket sistnämnda bolag var ansvarigt för formgivningen av en ny produktserie.

Cul de Sac formgav en serie väggklockor (gökur), som tillverkades och presenterades inom ramen för projektet D²ARTES. Cul de Sac och Acierta Product & Position SA tillverkade och saluförde därefter gökuren. FEIA väckte intrångstalan mot dem vid Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante y n° 1 de Marca Comunitaria (Handelsdomstol nr 1 i Alicante och nr 1 för gemenskapsvarumärken, Spanien) och hävdade att äganderätten till den oregistrerade gemenskapsformgivningen avseende gökuren tillhörde FEIA.

EU-domstolen slog som svar på tolkningsfrågor om äganderätten till en gemenskapsformgivning fast att artikel 14.3 i förordning nr 6/2002 – enligt vilken rätten till en gemenskapsformgivning ska tillkomma arbetsgivaren om formgivningen har skapats av en anställd som ett led i dennes arbetsuppgifter eller enligt arbetsgivarens instruktioner, om inte annat har avtalats eller föreskrivs i tillämplig nationell lagstiftning – inte är tillämplig på gemenskapsformgivning som skapats på uppdrag.

Gemenskapslagstiftaren har nämligen haft för avsikt att den särskilda ordning som föreskrivs i artikel 14.3 i förordningen ska avse ett särskilt avtalsförhållande, nämligen ett anställningsförhållande, vilket innebär att denna bestämmelse inte är tillämplig på andra avtalsförhållanden, som till exempel då en gemenskapsformgivning skapas på uppdrag.

När det är fråga om oregistrerade gemenskapsformgivningar som skapats på uppdrag och sådana formgivningar enligt nationell lagstiftning inte likställs med sådana som skapats inom ramen för ett anställningsförhållande, ska artikel 14.1 i förordning nr 6/2002 tolkas så, att rätten till en gemenskapsformgivning tillkommer formgivaren såvida den inte har överlåtits genom avtal till den till vilken rätten har övergått.

Möjligheten för formgivaren att genom avtal överlåta en gemenskapsformgivning till den till vilken rätten har övergått i den mening som avses i artikel 14.1 i förordningen överensstämmer med både ordalydelsen i denna artikel och förordningens syften. Den omständigheten att skyddet för gemenskapsformgivningar genom en avtalsenlig överlåtelse av rätten till gemenskapsformgivningar anpassas till behoven för alla industrisektorer inom gemenskapen kan bidra till det huvudsakliga syftet att de rättigheter som en gemenskapsformgivning medför ska kunna tillämpas effektivt inom gemenskapens hela territorium. Ökat skydd för industriell formgivning stimulerar inte endast de enskilda formgivarna att bidra till gemenskapens samlade

höga kompetens på området, utan främjar också innovation och utveckling av nya produkter och investeringar i produktionen av dessa.

Det ankommer emellertid på den nationella domstolen att kontrollera innehållet i ett sådant avtal och avgöra huruvida rätten till den oregistrerade gemenskapsformgivningen verkligen har övergått från formgivaren. Den nationella domstolen ska inom ramen för denna prövning tillämpa avtalslagstiftningen för att avgöra vem rätten till en oregistrerad gemenskapsformgivning tillkommer enligt artikel 14.1 i förordningen.

2. Effekter av rätten till en formgivning

- [Dom av den 16 februari 2012, Celaya Emparanza y Galdos International \(C-488/10, EU:C:2012:88\)](#)

Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA var innehavare av en gemenskapsformgivning avseende en vägstolpe för signalering i trafiken, som registrerades hos EUIPO den 26 oktober 2005. Under år 2007 hade Proyectos Integrales de Balizamiento SL salufört en vägstolpe. År 2008 beviljades det företaget registrering hos EUIPO av en gemenskapsformgivning avseende den stolpen. Celaya Emparanza y Galdos Internacional ansåg att den stolpen inte gav ett annat helhetsintryck än dess formgivning och väckte därför talan om intrång vid Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante y n° 1 de Marca Comunitaria (Handelsdomstol nr 1 i Alicante och nr 1 för gemenskapsvarumärken, Spanien). Proyectos Integrales de Balizamiento hävdade att så länge registreringen av dess formgivning inte hade upphävts, hade företaget en nyttjanderätt och att utövandet av denna rätt inte kunde anses utgöra intrång.

Efter en begäran om förhandsavgörande slog EU-domstolen fast att artikel 19.1 i förordning nr 6/2002 ska tolkas så, att i ett mål rörande intrång i den ensamrätt som en registrerad gemenskapsformgivning medför, omfattar rätten att hindra tredje man från att använda formgivningen alla tredje män som använder en annan formgivning som inte ger en kunnig användare ett annat helhetsintryck, inbegripet en tredje man som är innehavare av en senare registrerad gemenskapsformgivning, oberoende av denna tredje mans avsikt och agerande.

Bestämmelserna i förordningen ska tolkas mot bakgrund av prioritetsprincipen, enligt vilken den tidigare registrerade gemenskapsformgivningen har företräde framför senare registrerade gemenskapsformgivningar. Det framgår bland annat av artikel 4.1 i förordningen att en formgivning ska skyddas som en gemenskapsformgivning endast i den mån den är ny och särpräglad. Om två registrerade gemenskapsformgivningar står i strid med varandra, presumeras den först registrerade uppfylla kraven för gemenskapsskydd före den som registrerades senare. Innehavaren av den senare registrerade gemenskapsformgivningen kan således endast åtnjuta skydd enligt förordningen om denne genom en talan om ogiltighetsförklaring, i förevarande fall genstämningsvis, visar att den tidigare registrerade gemenskapsformgivningen brister vad gäller något av nämnda krav.

Enligt förfarandet för registrering av gemenskapsformgivningar, som regleras i artiklarna 45–48 i förordningen, ska EUIPO pröva om ansökan uppfyller de formella kraven enligt förordningen. Om ansökan uppfyller dessa krav, och den formgivning för vilken skydd söks överensstämmer med definitionen av formgivning i artikel 3 a i förordningen och inte strider mot allmän ordning

eller allmän moral, ska EUIPO registrera ansökan i registret över gemenskapsformgivningar som en registrerad gemenskapsformgivning. Det är alltså fråga om en summarisk, väsentligen formell kontroll, som enligt vad som framgår av skäl 18 i förordningen inte fordrar en prövning i sak för att före registreringen avgöra huruvida formgivningen uppfyller skyddskraven, och som dessutom, till skillnad från i förfarandet för registrering enligt förordning nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken, inte innehåller något steg där innehavaren av en tidigare registrerad gemenskapsformgivning kan invända mot registreringen. Under dessa omständigheter kan förordningens syfte att ge ett effektivt skydd åt registrerade gemenskapsformgivningar samt den ändamålsenliga verkan av talan om intrång endast säkerställas om begreppet tredje man i den mening som avses i artikel 19.1 i förordningen tolkas så, att det innefattar en tredje man som är innehavare av en senare registrerad gemenskapsformgivning.

- [Dom av den 22 juni 2016, Thomas Philipps \(C-419/15, EU:C:2016:468\)](#)

Grüne Welle Vertriebs GmbH var innehavare av en exklusiv licens för Tyskland för en gemenskapsformgivning för tvättbollar. Licensen hade inte förts in i registret över gemenskapsformgivningar. Thomas Philipps GmbH distribuerade reklamartiklar, bland annat en tvättboll. Grüne Welle Vertriebs ansåg att denna produkt utgjorde intrång i den registrerade gemenskapsformgivningen för tvättbollar och att företaget hade fått tillstånd från innehavaren av formgivningen att i eget namn utöva alla rättigheter som hänförde sig till denna. Grüne Welle Vertriebs anmodade därför Thomas Phillips att upphöra med distributionen av produkten och väckte talan om skadestånd.

Oberlandesgericht Düsseldorf (Regionöverdomstolen i Düsseldorf, Tyskland), som hade att pröva målet, frågade sig om Grüne Welle Vertriebs hade rätt att väcka talan trots att företaget inte var inskrivet som licenstagare i registret och om företaget kunde kräva ersättning för sin egen skada.

Efter en begäran om förhandsavgörande slog EU-domstolen fast att artikel 33.2 första meningen i förordning nr 6/2002 ska tolkas så, att en licenstagare kan väcka talan om intrång i en registrerad gemenskapsformgivning som är föremål för en licens även om licensen inte har införts i registret över gemenskapsformgivningar. Artikel 32.3 i förordning nr 6/2002 ska tolkas så, att licenstagaren kan begära ersättning för egen skada i ett mål om intrång i en gemenskapsformgivning som licenstagaren själv inlett enligt denna bestämmelse.

Domstolen konstaterade först att artikel 33.2 och 33.3 i förordning nr 6/2002 syftar till att reglera de sakrättsliga verkningarna av de rättshandlingar som avses i artiklarna 28, 29 och 32 i förordningen i förhållande till tredje man som har eller som kan ha rättigheter till den registrerade gemenskapsformgivningen.

Vidare anger samtliga artiklar i avdelning III i förordning nr 6/2002, med rubriken "Gemenskapsformgivningar som förmögenhetsobjekt", däribland artikel 33, regler som avser gemenskapsformgivningar som förmögenhetsobjekt. Detta gäller även artiklarna 28, 29 och 32 i förordningen, som avser rättshandlingar som har det gemensamt att de har till syfte eller resultat att skapa eller överföra en rättighet till formgivningen.

Slutligen är, enligt artikel 32.3 första meningen i förordning nr 6/2002, licenstagarens rätt att väcka talan om intrång i gemenskapsformgivningen, utan att det påverkar bestämmelserna i

licensavtalet, endast underkastad kravet att innehavaren av gemenskapsformgivningen lämnar sitt medgivande.

Enligt artikel 32.5 i förordning nr 2002/6 förs licensen in i registret på begäran av en av parterna. I likhet med artikel 29 i förordningen innehåller den artikeln emellertid inte någon bestämmelse som motsvarar artikel 28 b i förordningen, enligt vilken förvärvaren "[i]nnan överlåtelsen har införts i registret [inte] kan göra gällande de rättigheter som uppstår genom gemenskapsformgivningens registrering".

Artikel 28 b i förordning nr 2002/6 skulle inte heller tjäna något syfte om artikel 33.2 i förordningen skulle tolkas så, att den utgör hinder för att mot tredje man göra gällande samtliga rättshandlingar som avses i artiklarna 28, 29 och 32 i förordningen så länge rättshandlingarna inte förts in i registret.

Att de rättshandlingar som avses i artiklarna 28, 29 och 32 i förordningen inte kan göras gällande mot tredje man om de inte har införts i registret, syftar till att skydda den som har eller som kan ha rättigheter till en gemenskapsformgivning som förmögenhetsobjekt. Härav följer att artikel 33.2 första meningen i denna förordning inte är tillämplig i en sådan situation som den som är aktuell i det nationella målet, där innehavaren av en licens gör gällande att tredje man har gjort intrång i en gemenskapsformgivning och därmed kränkt de rättigheter som är knutna till den registrerade gemenskapsformgivningen.

Domstolen påpekade vidare att bestämmelserna i artikel 32.3 och 32.4 i förordning nr 6/2002, genom vilka det inrättas ett system med rättsmedel för licenstagaren till en gemenskapsformgivning mot den som gör intrång i denna gemenskapsformgivning, ska läsas tillsammans. Genom dessa bestämmelser ges licenstagare rätt att antingen väcka talan om intrång med medgivande från innehavaren av formgivningen – eller, vid exklusiv licens, efter att ha uppmanat innehavaren om denna inte själv väcker talan om intrång inom skälig tid – eller att intervensera i ett mål om intrång som innehavaren av en formgivning har inlett. Det senare rättsmedlet är den enda möjligheten som står till buds för en licenstagare med enkel licens som inte har medgivande från innehavaren av formgivningen att ensam väcka talan.

Även om licenstagaren kan begära ersättning för egen skada genom att intervensera i ett mål om intrång när detta mål har inletts av innehavaren av gemenskapsformgivningen, finns det inget som hindrar att licenstagaren även kan begära ersättning när denne själv väcker talan om intrång med medgivande från innehavaren av gemenskapsformgivningen – eller utan medgivande när licenstagaren har en exklusiv licens och innehavaren efter uppmaning att göra detta inte själv väcker talan.

Det system med rättsmedel som står till buds för licenstagaren skulle dessutom sakna koherens om licenstagare endast kunde försvara sina egna intressen genom att ansluta sig till den talan som väckts av innehavaren av gemenskapsformgivningen, medan de kan agera ensamma genom att väcka talan med innehavarens medgivande, eller till och med utan dennes medgivande när det är fråga om en exklusiv licens, för att försvara deras gemensamma intressen.

III. Förfarande och rättegång

1. Ansökan om och förfarande för registrering – Referensdag för prövningen

- [*Dom av den 16 februari 2017, Antrax It/EUIPO – Vasco Group \(Termosifoner till radiatorer\) \(T-828/14 och T-829/14, EU:T:2017:87\)*](#)

Antrax It Srl var innehavare av två gemenskapsformgivningar som registrerats vid EUIPO enligt förordning nr 6/2002, avseende termosifoner. Överklagandenämnden ogiltigförklarade annulleringsenhetens beslut att bifalla ansökan om ogiltighetsförklaring från det bolag som senare efterträtts av Vasco Group NV, på grund av bristande motivering, och förklarade de omtvistade formgivningarna ogiltiga på grund av bristande särprägel.

Tribunalen ogiltigförklarade efter överklagande detta första beslut från överklagandenämnden och angav att motiveringen var bristfällig beträffande frågan om ett mättat konstnärligt utrymme.⁴⁶ Ärendena återförvisades till överklagandenämnden, som på nytt förklarade de omtvistade formgivningarna ogiltiga.

Tribunalen ogillade överklagandena av överklagandenämndens nya beslut och lämnade klagoranden om utifrån vilken tidpunkt prövningen ska göras av huruvida en formgivning har särprägel och om det konstnärliga utrymmet är mättat, i den mening som avses i artikel 6.1 i förordning nr 6/2002. Klaganden i målet gjorde gällande att överklagandenämnden hade gjort en oriktig bedömning beträffande mättnaden av det konstnärliga utrymmet när den utgick från tidpunkten då de överklagade besluten fattades. Bedömningen borde ha skett utifrån den tidpunkt då ansökan om registrering av de omtvistade formgivningarna gavs in.

Tribunalen noterade att det är då en ansökan om registrering av en omtvistad formgivning ges in som det i enlighet med artikel 6.1 i förordning nr 6/2002 ska prövas om formgivningen har särprägel och fastställas om det konstnärliga utrymmet är mättat. Den fann att överklagandenämnden därför valt fel tidpunkt för bedömningen av huruvida det konstnärliga utrymmet var mättat, precis som klaganden gjorde gällande. Den fann dock även att de överklagade besluten inte kunde ogiltigförklaras som en följd av det felet.

2. Ansökan och förfarande om ogiltighetsförklaring

a) Upptagande till prövning av en ansökan om ogiltighetsförklaring

- [*Dom av den 17 maj 2018, Basil/EUIPO – Artex \(Cykelkorgar\) \(T-760/16, EU:T:2018:277\)*](#)

Basil BV var innehavare av en gemenskapsformgivning avseende cykelkorgar. Artex SpA ansökte hos EUIPO om ogiltighetsförklaring av denna formgivning med motiveringen att den saknade särprägel. Basil hävdade att denna ansökan om ogiltighetsförklaring inte kunde tas upp till

⁴⁶ Dom av den 13 november 2012, [*Antrax It/harmoniseringskontoret – THC \(Värmeelement\)*](#) (T-83/11 och T-84/11, EU:T:2012:592), som redovisas i detta tematiska faktablad i avsnitt I.3.d, "Särprägel: Formgivarens frihet", s. 14.

prövning, eftersom EUIPO redan i ett tidigare beslut hade avslagit en ansökan om ogiltighetsförklaring av den omtvistade formgivningen.

EUIPO bedömde att ansökan om ogiltighetsförklaring kunde tas upp till prövning och förklarade den omtvistade formgivningen ogiltig.

Tribunalen ogillade överklagandet av överklagandenämndens beslut och erinrade om, beträffande upptagande till prövning av en ansökan om ogiltighetsförklaring av en formgivning för vilken EUIPO redan avslagit en sådan ansökan i ett tidigare beslut, att artikel 52.3 i förordning nr 6/2002 föreskriver att en ansökan om ogiltighetsförklaring hos EUIPO inte kan tas upp till prövning om en domstol för gemenskapsformgivningar har avgjort en ansökan mellan samma parter som avser samma sak och samma sakfråga och om detta avgörande har vunnit laga kraft. Tribunalen fann således att dessa bestämmelser, som endast avser avgöranden av domstolar för gemenskapsformgivningar, inte gäller beslut av EUIPO.

För det första framgår det av artikel 80 i förordning nr 6/2002 att en domstol för gemenskapsformgivningar är en nationell domstol i en medlemsstat. Artikel 52.3 i förordning nr 6/2002 är således inte tillämplig när EUIPO har avgjort saken sedan tidigare, utan bara när det är en nationell domstol i en medlemsstat som har gjort det.

För det andra reglerar inte artikel 86.5 i förordning nr 6/2002 – enligt vilken inget genkärsmål om ogiltighetsförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning får väckas om samma sak mellan samma parter redan har avgjorts av EUIPO genom ett lagakraftvunnet beslut – förfarandena vid EUIPO, inklusive vid dess överklagandenämnder, utan förfarandena vid domstolarna för gemenskapsformgivningar.

För det tredje är det uteslutet att artikel 52.3 i förordning nr 6/2002 skulle kunna tillämpas analogt på sådana fall där EUIPO redan har prövat en ansökan om ogiltighetsförklaring. Det är inte utrett att den bestämmelsen innebär en lucka i lagen vilken är oförenlig med en allmän rättsprincip och som kan täckas genom en analog rättstillämpning.

b) Föremålet för en ansökan om ogiltighetsförklaring

- [Dom av den 27 april 2022, Group Nivelles/EUIPO – Easy Sanitary Solutions \(Duschränna\) \(T-327/20, EU:T:2022:263\)](#)⁴⁷

I denna dom, vars faktiska och rättsliga bakgrund det har redogjorts för ovan,⁴⁸ hade tribunalen tillfälle att klargöra villkoren för att fastställa föremålet för en ansökan om ogiltighetsförklaring.

EUIPO:s överklagandenämnd konstaterade att den tidigare formgivning som undersökts av de lägre instanserna inte fanns med i ansökan om ogiltighetsförklaring och beaktade såsom tidigare formgivning endast de formgivningar som nämndes i ansökan. Överklagandenämnden fann att den omtvistade formgivningen hade särprägel och att den således, med än starkare skäl, var att betrakta som ny.

I sin dom påpekade tribunalen att den tidigare formgivningen ska identifieras redan när ansökan om ogiltighetsförklaring lämnas in, eftersom det är i denna som föremålet för tvisten anges.

⁴⁷ Överklagandet av denna dom ogillades genom beslut av den 16 december 2022, [Group Nivelles/EUIPO \(C-419/22 P, ej publicerat\)](#).

⁴⁸ Vad gäller de faktiska och rättsliga omständigheterna i tvisten, se avsnitt I.3.e, "Särprägel: Helhetsintryck", s. 18.

EUIPO:s utrymme för skönsmässig bedömning vid beaktandet av omständigheter eller bevis som de berörda parterna inte har lämnat in i rätt tid kan således endast tillämpas på faktiska omständigheter och bevis och inte på angivandet och återgivningen av tidigare formgivningar. Även om beaktandet av kompletterande bevisning visserligen kan leda till att de faktiska omständigheterna i ansökan om ogiltighetsförklaring kompletteras med andra bevis avseende redan åberopade tidigare formgivningar kan detta inte utvidga den rättsliga ramen för ansökan, eftersom ansökans omfattning slutgiltigt fastställdes den dag ansökan lämnades in och den åberopade tidigare formgivningen identifierades. Följaktligen är det endast de tidigare formgivningar som identifierats i ansökan om ogiltighetsförklaring som ska prövas.

c) Omfattning av prövningen av en ansökan om ogiltighetsförklaring

- [Dom av den 10 juni 2020, L. Oliva Torras/EUIPO – Mecánica del Frío \(Kopplingar till fordon\) \(T-100/19, EU:T:2020:255\)](#)

I denna dom klargjorde tribunalen omfattningen av den undersökning som EUIPO utför i samband med en ansökan om ogiltighetsförklaring av en gemenskapsformgivning med stöd av artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002 och uttalade sig om omfattningen av EUIPO:s motiveringsskyldighet i detta avseende.

Tribunalen ogiltigförklarade beslutet av EUIPO:s överklagandenämnd i ogiltighetsförfarandet mellan L. Oliva Torras och Mecánica del Frío, avseende den registrerade gemenskapsformgivningen för en koppling för att ansluta kyl- eller luftkonditioneringsutrustning till ett motorfordon.

För det första konstaterade tribunalen att artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002 ger EUIPO:s instanser, i samband med prövningen av en ansökan om ogiltighetsförklaring, behörighet att kontrollera efterlevnaden av de väsentliga skyddskraven för gemenskapsformgivning, vilka fastställs i artiklarna 4–9 i förordningen. Tribunalen påpekade att kraven är kumulativa, vilket innebär att ett åsidosättande av ett av dessa krav i sig kan medföra att den aktuella formgivningen blir ogiltig. Bestämmelserna innebär dessutom att olika rättsliga kriterier ska tillämpas. Tribunalen drog därför slutsatsen att ordalydelsen i artikel 25.1 b i den nämnda förordningen, mot bakgrund av dess sammanhang och dess mål, ska tolkas så, att den inte nödvändigtvis förutsätter en prövning av att samtliga krav som fastställs i artiklarna 4–9 i samma förordning har iakttagits, utan kan – med hänsyn till de fakta, bevis och skäl som parterna har lagt fram – förutsätta en bedömning enbart av huruvida ett av dessa krav eller en del av dessa har iakttagits.

För det andra slog tribunalen fast att det således ankom på överklagandenämnden, med hänsyn till de faktiska och rättsliga omständigheter som hade anförts till stöd för klagandebolagets ansökan om ogiltighetsförklaring, att avgöra vilka av kraven i artiklarna 4–9 i förordning nr 6/2002 som påstods inte ha iakttagits i detta fall, och vilka det ankom på nämnden att pröva, i förekommande fall med beaktande av notoriska fakta och rättsfrågor som parterna inte hade tagit upp, men som var nödvändiga för tillämpningen av de aktuella bestämmelserna. Tribunalen kom fram till att överklagandenämnden hade gjort en felaktig bedömning när den fann att klagandebolaget, på grund av att dess ansökan om ogiltighetsförklaring grundades på

artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002, hade för avsikt att åberopa att den omtvistade formgivningen inte uppfyllde samtliga krav som föreskrivs i artiklarna 5, 6, 8 och 9 i förordningen.

För det tredje godtog tribunalen klagandens anmärkning varigenom överklagandenämnden kritiserades för att ha underlåtit att ta ställning till huruvida den omtvistade formgivningen hänförde sig till en beståndsdel i en sammansatt produkt som, när den hade infogats i nämnda produkt, förblev synlig vid normal användning av denna, i den mening som avses i artikel 4.2 och 4.3 i förordning nr 6/2002, trots att denna fråga togs upp i meddelandet av den 16 maj 2018⁴⁹ och i parternas efterföljande yttranden.

Tribunalen konstaterade inledningsvis att överklagandenämndens slutsatser beträffande huruvida denna artikel skulle tillämpas inte framgick på ett uppenbart sätt av skälen i det överklagade beslutet, varken för parterna eller för unionsdomstolen. Tribunalen preciserade särskilt att de skäl som EUIPO för första gången åberopat inför unionsdomstolen, och som avsåg att klaganden inte begärt att artikel 4.2 och 4.3 i förordning nr 6/2002 skulle tillämpas, inte kunde avhjälpa den bristande motiveringen av det överklagade beslutet.

Därefter påpekade tribunalen att frågan huruvida artikel 4.2 och 4.3 var tillämplig i förevarande fall således i princip kunde vara av väsentlig betydelse för det överklagade beslutet, med hänsyn till dess potentiella inverkan på skälen och artikeldelen i detta beslut. Enligt tribunalen framgick det av lydelsen i meddelandet av den 16 maj 2018 att överklagandenämnden, i det skedet av förfarandet, hade ansett att parternas påståenden och den bevisning som hade lagts fram till stöd för dessa påståenden visade att kraven i artikel 4.2 och 4.3 i förordning nr 6/2002 inte var uppfyllda.

Tribunalen slog härvidlag fast att även om överklagandenämnden inte kunde anses vara bunden av meddelandet av den 16 maj 2018, ankom det slutligen likväl på överklagandenämnden att i vederbörlig ordning motivera varför den ansåg sig behöva avvika från slutsatserna i detta meddelande, eftersom meddelandet och parternas efterföljande yttranden utgjorde en del av det sammanhang i vilket överklagandenämnden antog det överklagade beslutet. Tribunalen betonade särskilt att det inte ankom på den att ersätta överklagandenämndens bedömning med sin egen vid prövningen av argumenten för att avgöra huruvida det var fråga om att tillämpa artikel 4.2 och 4.3 i förordning nr 6/2002 i den tvist som var anhängig vid överklagandenämnden. Mot denna bakgrund ogiltigförklarade tribunalen det överklagade beslutet. Dock ogillade tribunalen klagandens yrkande om ändring med stöd av rättspraxis enligt domen "Edwin".

d) Bevisning som inte getts in i tid

- [Dom av den 10 november 2021, Sanford/EUIPO – Avery Zweckform \(Etiketter\) \(T-443/20, EU:T:2021:767\)](#)⁵⁰

I denna dom, vars faktiska och rättsliga ram har redovisats ovan,⁵¹ tillämpade tribunalen principerna för tillåtlighet av för sent ingiven bevisning i frågor om gemenskapsformgivningar.

⁴⁹ Meddelande som tillställts parterna av överklagandenämnden och vari det angavs att den omtvistade formgivningen skulle förklaras ogiltig på grund av att villkoren i artikel 4 i förordning nr 6/2002 inte hade iakttagits.

⁵⁰ Se även avsnitt I.3.a, "Särprägel: Bedömningskriterier".

Den påpekade att EUIPO har ett stort utrymme för skönsässig bedömning vad gäller att beakta eller inte beakta bevisning som getts in för sent och kan välja att inte ta hänsyn till bevisning som parterna inte gett in i tid.⁵² Tribunalen erinrade om att när EUIPO har att meddela avgörande i ett ogiltighetsförfarande, kan det vara befogat att den beaktar för sent ingiven bevisning när bevisningen är av betydelse för utgången i förfarandet, det inte föreligger några hinder för att beakta bevisningen med hänsyn till omständigheterna och denna kompletterar bevisning som lagts fram inom den förelagda fristen.

I detta fall fann tribunalen att överklagandenämnden hade använt sitt utrymme för skönsässig bedömning på ett lämpligt sätt. Den bevisning som åberopats för första gången vid överklagandenämnden syftade nämligen till att visa att den tidigare formgivningen hade gjorts tillgänglig för allmänheten. Denna bevisning lades dessutom till utöver den bevisning som redan lagts fram vid annulleringsenheten och som ansetts inte räcka för att styrka tillgängliggörande. Bevisningen var således relevant för lösningen av tvisten och kunde på ett giltigt sätt komplettera den bevisning som redan lagts fram.

Vidare åsidosattes inte klagandens rätt att yttra sig av att bevisningen i fråga tilläts. Klaganden gavs nämligen tillfälle att yttra sig på denna punkt till överklagandenämnden.

e) Bibehållande i ändrad form

- [Beslut av den 25 oktober 2021, 4B Company/EUIPO – Deenz \(Hängsmycke\) \(T-329/20, EU:T:2021:732\)](#)

A var innehavare av en gemenskapsformgivning i form av ett hjärtformat hängsmycke på vilket ordet "pianegonda" graverats in. 4B Company Srl hade ansökt hos EUIPO om ogiltighetsförklaring av den formgivningen och anförde att den använde sig av ett äldre kännetecken. Ansökan grundade sig på användningen av EU-ordmärket PIANEGONDA, som var registrerat för smycken.

Inom ramen för ogiltighetsförfarandet framställde A ett yrkande om bibehållande av formgivningen i ändrad form med stöd av artikel 25.6 i förordning nr 6/2002, det vill säga utan graveringen av det ord som motsvarade ordmärket PIANEGONDA. 4B Company invände mot att formgivningen bibehölls i ändrad form, med motiveringen att formgivningens identitet inte skulle bevaras om varumärket avlägsnades. Därefter överläts formgivningen till Deenz Holding Ltd.

Annulleringsenheten vid EUIPO avlog yrkandet om bibehållande av den omtvistade formgivningen i ändrad form, och förklarade den ogiltig i sin helhet. Deenz Holding överklagade till EUIPO:s överklagandenämnd som förklarade den omtvistade formgivningen ogiltig i den del ordmärket PIANEGONDA användes, men biföll yrkandet om att bibehålla den omtvistade formgivningen i ändrad form.

Tribunalen avisade överklagandet från 4B Company med motiveringen att bolaget inte hade något berättigat intresse av att få saken prövad vad gällde det yrkande om bibehållande av den omtvistade formgivningen som framställdes till följd av ogiltighetsförklaringen av formgivningen.

⁵¹ Vad gäller de faktiska och rättsliga omständigheterna i tvisten, se avsnitt I.3.e, "Särprägel: Helhetsintryck", s. 18.

⁵² Enligt artikel 63.2 i förordning nr 6/2002.

För det första konstaterade tribunalen att det system som inrättats för registrering av gemenskapsformgivningar grundar sig på principen att alla ansökningar som uppfyller de formella kraven ska föras in i registret över gemenskapsformgivningar. Det är först efter en ansökan om ogiltighetsförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning som formgivningen kan förklaras ogiltig, på ansökan av innehavaren av kännetecknet, bland annat på grund av att ett äldre kännetecken används i formgivningen, såsom, i detta fall, ett EU-ordmärke som innehades av den som ansökt om ogiltighetsförklaring.

Tribunalen påpekade vidare att artikel 25.6 i förordning nr 6/2002 gör det möjligt att bibehålla registreringen av en gemenskapsformgivning samtidigt som den otillåtna beståndsdelen tas bort. Denna möjlighet, som är ett alternativ till att helt och hållet förklara formgivningen ogiltig, säkerställer att påföljden blir proportionerlig. Ett sådant bibehållande av en formgivning, som förutsätter ett partiellt avstående, syftar nämligen till att skydda både intressena hos innehavaren av formgivningen och intressena hos innehavaren av det kännetecken vars användning har lett till att formgivningen har förklarats ogiltig.

Slutligen noterade tribunalen att annulleringsenheten prövat två yrkanden, nämligen klagandens yrkande om ogiltighetsförklaring, vilket bifölls, och det yrkande som framställdes av innehavaren av den omtvistade formgivningen om bibehållande av formgivningen i ändrad form, vilket avslogs.

Tribunalen fann att denna andra del av beslutet inte kunde betraktas som ett beslut att bifalla det första yrkandet.

Eftersom överklagandenämnden bifallit klagandens yrkande om ogiltighetsförklaring, kunde dennes överklagande till tribunalen inte medföra någon fördel för klaganden.

För det andra konstaterade tribunalen att klaganden inte med framgång kunde begära att överklagandenämndens beslut ogiltigförklarades i den del detta innebar att yrkandet om bibehållande av den omtvistade formgivningen i ändrad form bifölls. Att godta en sådan möjlighet skulle nämligen innebära att klaganden tilläts att blanda sig i den del av förfarandet som avsåg det yrkande som framställdes av innehavaren av den omtvistade formgivningen. Genom att göra gällande att det skett ett åsidosättande av artikel 25.6 i förordning nr 6/2002, trots att dess ansökan om ogiltighetsförklaring baserades på artikel 25.1 e i samma förordning, avsåg klaganden att ändra såväl föremålet för dess ansökan om ogiltighetsförklaring som de grunder som åberopats till stöd för denna.

För det tredje kunde det faktum att klaganden ville se formgivningen förklarad ogiltig i dess helhet inte anses utgöra ett faktiskt intresse av att få överklagandenämndens beslut ogiltigförklarat. Tribunalen slöt sig härav till att klaganden saknade ett berättigat intresse av att få detta beslut ogiltigförklarat.

3. Talan vid unionsdomstolen: domstolskontrollens omfattning

- [Dom av den 18 oktober 2012, Neuman och Galdeano del Sel mot Baena Grupo \(C-101/11 P och C-102/11 P, EU:C:2012:641\)](#)

Baena Grupo var innehavare av en gemenskapsformgivning i form av en sittande figur. Neuman och Galdeano del Sel ansökte hos EUIPO om ogiltighetsförklaring av denna formgivning. EUIPO hade förklarat den omtvistade formgivningen ogiltig med motiveringen att den saknade särprägel. EUIPO:s beslut överklagades till tribunalen, som konstaterade att den omtvistade formgivningen gav en kunnig användare ett annat helhetsintryck än det äldre varumärket och ogiltigförklarade EUIPO:s beslut.

EUIPO överklagade domen och hävdade att tribunalen hade överskridit gränserna för sin prövning. Domstolen ogillade överklagandet liksom överklagandena från övriga parter och uttalade sig om omfattningen av tribunalens domstolskontroll.

Den slog fast att inom ramen för en talan om ogiltigförklaring av ett beslut från EUIPO får tribunalen göra en fullständig prövning av huruvida EUIPO:s överklagandenämnders beslut är lagenliga, om nödvändigt genom att undersöka huruvida överklagandenämnden gjort en riktig rättslig kvalificering av omständigheterna i tvisten eller om nämnden gjort en felaktig bedömning av de faktiska omständigheter som var föremål för prövning. Tribunalen kan, när den har att bedöma huruvida överklagandenämndens beslut är lagenligt, inte vara bunden av en felaktig bedömning av omständigheterna som företagits av överklagandenämnden, då den bedömningen är en del av den slutsats vars lagenlighet ifrågasätts vid tribunalen.

Tribunalen har emellertid rätt att ge EUIPO ett visst utrymme för skönsmässig bedömning, bland annat när denna har att göra mycket avancerade tekniska bedömningar. Vidare har tribunalen rätt att, vad avser omfattningen av dess prövning av överklagandenämndens beslut på området för industriell formgivning, begränsa sin prövning till att avse uppenbart oriktiga bedömningar.

FÖRTECKNING ÖVER DE AVGÖRANDE FRÅN DOMSTOLEN OCH TRIBUNALEN SOM PRESENTERAS

(ANGIVNA I KRONOLOGISK ORDNING)

DOMSTOLEN

Dom av den 2 juli 2009, FEIA (C-32/08, EU:C:2009:418)	s. 37
Dom av den 20 oktober 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic (C-281/10 P, EU:C:2011:679).....	s. 11
Dom av den 16 februari 2012, Celaya Emparanza y Galdos International (C-488/10, EU:C:2012:88).....	s. 38
Dom av den 18 oktober 2012, Neuman och Galdeano del Sel/Baena Grupo (C-101/11 P och C-102/11 P, EU:C:2012:641).....	s. 47
Dom av den 19 juni 2014, Karen Millen Fashions (C-345/13, EU:C:2014:2013).....	s. 7
Dom av den 22 juni 2016, Thomas Philipps (C-419/15, EU:C:2016:468).....	s. 39
Dom av den 21 september 2017, Easy Sanitary Solutions och EUIPO/Group Nivelles (C-361/15 P och C-405/15 P, EU:C:2017:720).....	s. 4, 6 och 18
Dom av den 20 december 2017, Acacia och D'Amato (C-397/16 och C-435/16, EU:C:2017:992).....	s. 27
Dom av den 8 mars 2018, Doceram (C-395/16, EU:C:2018:172)	s. 28
Dom av den 5 juli 2018, Mast-Jägermeister/EUIPO (C-217/17 P, EU:C:2018:534).....	s. 3
Dom av den 28 oktober 2021, Ferrari (C-123/20, EU:C:2021:889).....	s. 25

TRIBUNALEN

Dom av den 18 mars 2010, Grupo Promer Mon Graphic/Harmoniseringskontoret – PepsiCo (Cirkelformad reklamartikel) (T-9/07, EU:T:2010:96).....	s. 31
Dom av den 12 maj 2010, Beifa Group/Harmoniseringskontoret – Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Skriddon) (T-148/08, EU:T:2010:190).....	s. 33
Dom av den 22 juni 2010, Shenzhen Taiden/Harmoniseringskontoret – Bosch Security Systems (Kommunikationsutrustning) (T-153/08, EU:T:2010:248).....	s. 9 och 12
Dom av den 14 juni 2011, Sphere Time/HARMONISERINGSKONTORET – Punch (Ett fickur fäst vid ett band) (T-68/10, EU:T:2011:269).....	s. 12, 16 och 24
Dom av den 13 november 2012, Antrax It/Harmoniseringskontoret – THC (Värmeelement) (T-83/11 och T-84/11, EU:T:2012:592).....	s. 13
Dom av den 6 juni 2013, Kastenzholz/Harmoniseringskontoret – Qwatchme (Urtavlor) (T-68/11, EU:T:2013:298).....	s. 6
Dom av den 23 oktober 2013, Viejo Valle/Harmoniseringskontoret – Établissements Coquet (Kopp och fat med räfflor samt djup tallrik med räfflor) (T-566/11 och T-567/11, EU:T:2013:549).....	s. 35

Dom av den 21 november 2013, El Hogar Perfecto del Siglo XXI/Harmoniseringskontoret – Wenf International Advisers (Korkskruv) (T-337/12, EU:T:2013:601).....	s. 8
Dom av den 9 september 2014, Biscuits Poult/Harmoniseringskontoret – Banketbakkerij Merba (Kaka) (T-494/12, EU:T:2014:757)	s. 24
Dom av den 3 oktober 2014, Cezar/Harmoniseringskontoret – Poli-Eco (Insats) (T-39/13, EU:T:2014:852).....	s. 25
Dom av den 21 maj 2015, Senz Technologies/Harmoniseringskontoret – Impliva (Paraplyer) (T-22/13 och T-23/13, EU:T:2015:310)	s. 20
Dom av den 10 september 2015, H&M Hennes & Mauritz/Harmoniseringskontoret – Yves Saint Laurent (Handväskor) (T-525/13, EU:T:2015:617)	s. 14
Dom av den 16 februari 2017, Antrax It/EUIPO – Vasco Group (Termosifoner till radiatorer) (T-828/14 och T-829/14, EU:T:2017:87)	s. 41
Dom av den 13 juni 2017, Ball Beverage Packaging Europe/EUIPO – Crown Hellas Can (Burkar) (T-9/15, EU:T:2017:386)	s. 5
Dom av den 27 februari 2018, Gramberg/EUIPO – Mahdavi Sabet (Fodral till mobiltelefon) (T-166/15, EU:T:2018:100)	s. 21
Dom av den 17 maj 2018, Basil/EUIPO – Artex (Cykelkorgar) (T-760/16, EU:T:2018:277)	s. 41
Dom av den 6 juni 2019, Rietze/EUIPO – Volkswagen (Fordon VW Caddy) (T-192/18, EU:T:2019:379).....	s. 22
Dom av den 6 juni 2019, Porsche/EUIPO – Autec (Motorfordon) (T-209/18, EU:T:2019:377).....	s. 15
Dom av den 13 juni 2019, Visi/one/EUIPO – EasyFix (Informationshållare för fordon) (T-74/18, EU:T:2019:417)	s. 13 och 19
Dom av den 24 september 2019, Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Mopedar) (T-219/18, EU:T:2019:681)	s. 34 och 35
Dom av den 10 juni 2020, L. Oliva Torras/EUIPO – Mecánica del Frío (Kopplingar till fordon) (T-100/19, EU:T:2020:255)	s. 43
Dom av den 18 november 2020, Tinnus Enterprises/EUIPO – Mystic Products och Koopman International (Utrustning för distribution av vätskor) (T-574/19, EU:T:2020:543).....	s. 30
Dom av den 21 april 2021, Bibita Group/EUIPO – Benkomers (Flaska för drycker) (T-326/20, EU:T:2021:208)	s. 32
Dom av den 16 juni 2021, Davide Groppi/EUIPO – Viabizzuno (Bordslampa) (T-187/20, EU:T:2021:363).....	s. 8 och 10
Dom av den 20 oktober 2021, JMS Sports/EUIPO – Inter-Vion (Hårband i en spiral) (T-823/19, EU:T:2021:718).....	s. 22
Beslut av den 25 oktober 2021, 4B Company/EUIPO – Deenz (Hängsmycke) (T-329/20, EU:T:2021:732)	s. 45
Dom av den 10 november 2021, Eternit/EUIPO – Eternit Österreich (Paneler för byggnation) (T-193/20, EU:T:2021:782)	s. 10
Dom av den 10 november 2021, Sanford/EUIPO – Avery Zweckform (Etiketter) (T-443/20, EU:T:2021:767)	s. 16 och 44
Dom av den 27 april 2022, Group Nivelles/EUIPO – Easy Sanitary Solutions (Duschränna) (T-327/20, EU:T:2022:263)	s. 17 och 42